

Овај документ прибављен је од Вишег суда у Београду.

Документ достављен је организацији „Три тачке“ као одговор на захтев по основу Закона о слободном приступу информацијама упућеног Суду 16. јануара 2020. године.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:К.бр.642/12
Дана: 09.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Николић Гаротић, као председника већа, и судија поротника Парезановић Драгице и Лазић Вере, као чланова већа, са записничарем Снежаном Калојевић, у кривичном поступку против окривљених: Вучковић Дејана, Томин Ђорђа, Косановић Николе, Седлар Душана, Ерцег Александра, Бацковић Филипа, Маринков Драгана, Небригић Младена, Новитовић Марка, Николић Драженка и Томас Милана, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из чл. 288 ст.2 у вези чл. 278 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр.309/12 од 10.07.2012, прецизираној поднеском од 06.03.2015. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 01.09.2015. године, коме су присуствовали: заменик ВЈТ Снежана Радојичић, пуномоћник оштећене Амбасаде САД адв.Богдан Иванишевић и Атила Мразница, пуномоћник оштећене породице Вујовић адв.Милић Синиша, пуномоћник оштећен Амбасаде Турске адв. Синиша Миладиновић, окривљени и њихови браниоци, адвокати: Петковић Милорад, кога је мењао адв. Миладиновић Миланче, Весна Лекић, Драгослав Ристић, Миодраг Рашић, Желимир Чабрило, Миладиновић Миланче, Душан Машић Делибашић Вељко, Божидар Анкић, Бобан Митровски и Иван Митровски, Лукић Немања. Перић Миленко, донео је, а дана 09.09.2015.године у присуству окривљених и бранилаца, заменика ВЈТ и пуномоћника, јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени ВУЧКОВИЋ ДЕЈАН, [REDACTED]

Окривљени ТОМИН ЂОРЂЕ, [REDACTED]

[REDACTED]

Окривљени КОСАНОВИЋ НИКОЛА,

[REDACTED]

Окривљени СЕДЛАР ДУШАН,

[REDACTED]

Окривљени ЕРЦЕГ АЛЕКСАНДАР,

[REDACTED]

Окривљени БАЦКОВИЋ ФИЛИП,

[REDACTED]

Окривљени МАРИНКОВ ДРАГАН,

[REDACTED]

Окривљени НЕБРИГИЋ МЛАДЕН, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Окривљени НОВИТОВИЋ МАРКО, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Окривљени НИКОЛИЋ ДРАЖЕНКО, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Окривљени ТОМАС МИЛАН, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Окривљени Вучковић Дејан, Томин Ђорђе, Косановић Никола, Бацковић Филип, Маринков Драган, Небригић Младен, Новитовић Марко, Томас Милан

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 21.02.2008.године, у вечерњим часовима, у Београду, у ул.Кнеза Милоша бр.50, испред објекта амбасаде Сједињених Америчких Држава, у стању урачунљивости, опште опасном радњом изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима на тај начин што су заједно са [REDACTED], у односу

на кога је донета правноснажна пресуда, као и са више НН лица, по завршетку јавног скупа под називом "Косово је Србија", који је био испред Народне скупштине Републике Србије, кренули улицом Кнеза Милоша те су доласком на наведену адресу, где је био окупљен већи број људи, свако понаособ, бацали каменице и друге предмете, а [REDACTED] је шипком лупао по прозору амбасаде, док су друга НН лица различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађала зграду амбасаде САД, те разбила прозоре на истој, кроз које су потом убачене бакље и при том су били свесни да оваквим понашањем могу изазвати опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, па су то и хтели, олако држећи да неће наступити смрт неког лица или већа штета за имовину којом приликом је услед ових радњи изазваног пожара у просторијама Амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] из Новог Сада, а били су свесни да је дело забрањено.

Чиме су извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278. став 3 у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ

па им суд на основу наведеног законског прописа и чланова 5, 33, 45, 54, 56, 57, 63, 64, 65, 66 КЗ

ИЗРИЧЕ УСЛОВНЕ ОСУДЕ

и то:

Вучковић Дејану и Косановић Николи

тако што им утврђује казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци и истовремено одређује да се наведене казне неће извршити уколико за време од 3 (три) године не учине ново кривичног дело.

Окривљенима Томин Ђорђу, Маринков Драгану, Небригић Младену, Новитовић Марку

тако што им утврђује казне затвора у трајању од по 8 (осам) месеци и истовремено одређује да се наведене казне неће извршити уколико за време од 2 (две) године не учине ново кривичног дело.

Окривљеном Томас Милану и Бацковић Филипу

тако што им утврђује казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и истовремено одређује да се наведене казне неће извршити уколико за време од 2 (две) године не учине ново кривичног дело.

У случају опозивања условне осуде, у изречене казне окривљенима

Вучковић Дејану, Томин Ђорђу, Косановић Николи, Бацковић Филипу, Маринков Драгану, Небригић Младену, Новитовић Марку, ће се урачунати време које су провели у притвору почев од 10.04.2012.године, окривљенима Маринков и Небригић почев од 11.04.2012. године окр.Новитовић, 12.04.2012. године окр. Томас и почев од 13.04.2013: године окривљени Вучковићу Томину, Косановићу, Бацковићу па до 10.07.2012.године, када је притвор укинут.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ окривљени да на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара, и да солидарно исплате тошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а све у року од 15 дана од дана доношења пресуде.

II

Окривљени Николић Драженко

дана 17.02.2008.године око 17 часова, у Београду, у ул.Кнеза Милоша бр.50, у групи са више НН лица, у којој се налазио и мал. [REDACTED] односу на кога је поступак издвојен, дрским и безобзирним понашањем теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је након неуставног и једностраног проглашења Декларације о независности Косова, коју је донела привремена институција Скупштине Косова, заједно са већом групом НН лица дошао до амбасаде Сједињених Америчких Држава, након чега ју каменицама, циглама, бакљама и другим предметима гађали амбасаду САД, покушавајући да насилно уђу у исту, па како у томе није успео прошао је иза кордона полиције, који је био постављен на улици испред амбасаде, попео се степеништем и ударањем улазних врата амбасаде металним "корсетом" (заштитник стабла – саднице) покушао да иста отвори, али је у даљем извршењу кривичног дела био спречен од стране полицијских службеника, при чему је био урачунљив, свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење,

Чиме је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2. у вези става 1. КЗ

па му суд на основу наведеног законског прописа и чланова 5, 33, 41, 56, 57 и 60 КЗ

ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ

тако што му утврђује казну затвора у **трајању од 5 (пет) месеци** и истовремено одређује да се казна неће извршити уколико у року од **2 (две) године** не учини ново кривично дело.

Окривљени **се обавезује** да плати на име трошкова кривичног поступка и то паушала износ од 10.000,00 динара.

Окривљени Ерцег Александар и Седлар Душан

На основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

Дана 21.02.2008.године, у вечерњим часовима, у Београду, у ул.Кнеза Милоша бр.50, испред објекта амбасаде Сједињених Америчких Држава, у стању урачунљивости, опште опасном радњом изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима на тај начин што су заједно са мал. [REDACTED] у односу на кога је донета правноснажна пресуда, као и са више НН лица, по завршетку јавног скупа под називом "Косово је Србија", који је био испред Народне скупштине Републике Србије, кренули улицом Кнеза Милоша те су доласком на наведену адресу, где је био окупљен већи број људи, свако понаособ, бацали каменице и друге предмете, а мал. [REDACTED] је шипком лупао по прозору амбасаде, док су друга НН лица различитим предметима – каменицама, летвама и другим гађала зграду амбасаде САД, те разбила прозоре на истој, кроз које су потом убачене бакље и при том били свесни да оваквим понашањем могу изазвати опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, па то и хтели, олако држећи да неће наступити смрт неког лица или већа штета за имовину којом приликом је услед ових радњи изазваног пожара у просторијама Амбасаде САД смртно страдао [REDACTED] били свесни да је дело забрањено.

Чиме би извршили кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 и 3 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Оптужницом Кт.309/12 од 10.07.2012. године која је измењена дана 06.03.2015.године у ставу под 1, стављено је на терет Вучковић Дејану, Томин Ђорђу, Косановић Николи, Седлар Душану, Бацковић Филипу, Маринков Драгану, Небригић Младену, Новитовић Марку, Томас Милану, Ерцег Александру, да су извршили кривично дело из чл.288 ст.2 у вези чл.287 ст.3 у вези ст.1 КЗ. У ставу два стављено је натерет окривљеном Николић Драженку да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 КЗ. [REDACTED]

На претресу дана 01.04.2015.године, поступак у односу на [REDACTED]

је раздвојен и одређено је да се посебно доврши и то имајући у виду разлоге економичности и целисходности јер овом окривљеном није стављено на терет да је дело извршио са осталим окривљенима.

У завршној речи :

Заменик ВЈТ је предложила да суд окривљене огласи кривим да казни по закону и навела да се из изведених доказа утврђује да је извршено дело које је описано у оптужници, а да су окривљени током поступка наводили да су гађали амасаду каменицама. Ово се утврђује и из видео записа. Из вештачења је јасно да је до пожара дошло услед отвореног пламена, и да је то могла бити упаљена сигнална бакља, а на снимцима се види да су такве бакље убациване унутра, да су били разбијени прозори. Сведоци који су испитани током поступка су потврдили да је зграда гађана бакљама и другим предметима, а из обдукционог записника произилази да је смрт пок. [REDACTED] је наступила услед тровања угљен моноксидом. У односу на дело које је описано под 2, наводи да из одбране окривљеног и видео записа је доказано да је окривљени извршио кривично дело које је описано. Предложила је да суд окривљене огласи кривим и казни по закону.

Пуномоћник оштећене Амбасаде САД адвокат Богдан Иванишевић образлагао је доказе и наводио да сматра да је у односу на окривљене који су то признали у полицији поуздано утврђено да су извршили кривично дело, а да су њихове одбране са претреса када су дело негирали опвргнуте изведеним доказима и то исказима сведока и прегледаним видео материјало. Није поставио имовинско правни захтев, придружио се кривичном гоњењу.

Пуномоћник оштећене [REDACTED], адвокат Синиша Милић, навео је да се не придружује кривичном гоњењу нити поставља имовинско правни захтев.

Бранилац окривљеног Вучковића, адвокат Миланче Миладиновић предао је писану завршну реч и предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе. Окривљени је на митинг дошао на позив председника СРС и након митинга кренуо са масом у Храм, али се стицајем околност нашао код Амбасаде и то с друге стране, тако да није ни видео шта се дешава.

Бранилац окривљеног Томин Ђорђа, адвокат Драгослав Ристић навео је да је оптужница непрецизна, да на месту испред Амбасаде није био окупљен већи број људи, да окривљени није бацао каменице, а да се то не може утврдити нити из исказа окривљеног Новитовића. Осим што је био код амбасаде окривљени Томин није ништа учинио што би имало обележја кривичног дела, а последица у виду смрти пок. [REDACTED] не може се приписати ни нехату због тога што је покојни био жив у моменту када га је окривљени Томин видео и када је отишао са овог места. Окривљени не познаје већину осталих окривљених, а стигао је пред амбасаду када је она већ горела, тако да нису ни могли да допринесу, бацањем каменица овом пожару. Испитани сведоци не познају окривљеног, не познаје га ни

Сведок [REDACTED] је био изричит да Томин није имао ништа у рукама нити је бацао било шта. Сведок [REDACTED] Није видео Томина ни у аутобусу, а сведок [REDACTED] ни не зна да је Томин био на митингу. Окривљени се не види на снимцима. Сматра да није утврђено ни да је узрок пожара убачена бакља, јер је могуће да је пожар настао и изнутра. Наводећи да нема доказа да је окривљени дело извршио предложио је да га суд ослободи од оптужбе.

Адвокат Миодраг Рашић бранилац окривљеног Косановић Николе предложио је да суд овог окривљеног ослободи од оптужбе јер нема доказа, указао је да је оптужница само конструкција у коју су уметнуте, али нису повезане радње и последице, да су радње уопштено набројане без навођења коју је радњу окривљени предузео, а да се поступак у односу на овог окривљеног водио без доказа.

Адвокат Желимир Чабрило, бранилац Косановић Николе је предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе, јер радња окривљеног није индивидуализирана, нити је описано шта се овом окривљеном ставља на терет. Нема доказа да је окривљени дело извршио, никога не познаје нити га је ко видео да предузума наведене радње.

Бранилац Седлар Душана, адвокат Миланче Миладиновић је навео да нема доказа да је окривљени дело извршио и да је он навео да је био на митингу, али нико га није видео да је било шта радио од онога што му се ставља на терет нити има доказа за то. У односу на њега није било доказа и одбрана је очекивала да оптужба у односу на њега одустане од вођења поступка. Током поступка окривљени је био у Америци јер је један од најбољих студената. Сам поступак нанео му је штету јер дело није извршио и повезан је са тиме једино јер је био учесник митинга.

Бранилац окривљеног Ерцег Александра адвокат Вељко Делибашић предложио је да суд окривљеног ослободи од оптужбе јер је он навео да је једино испред амбасаде Хрватске скакао по грбу који је био на земљи и чак се и расплакао. Ништа од тога што је сам навео да је учинио нема обележја кривичног дела па је предложио да га суд ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Филипа Бацковића, адвокат Душан Машић је навео да у односу на тог окривљеног, нема доказа, а да се ради о политичком процесу, а у односу на окривљеног нема индивидуализације радњи нити је до краја поступка остало јасно шта му се ставља на терет, без икаквих доказа.

Бранилац окривљеног Маринков Драгана, адвокат Божидар Анкић је навео да се окривљени случајно нашао испред амбасаде за коју није претходно ни знао где се налази, а да је желео да иде у Храм на молебан. Пуномоћник оштећеног указује да се на снимку који је приказан види како он помаже Небригићу, али по ставу одбране окривљени се ни ту не види, нити се из снимака и других доказа

види да је предузео било коју радњу која би представљала кривично дело. Такође из снимака се види да полиција није одржавала безбедност и да се склонила од амбасаде. Сматра да за све догађаје требају одговарати они који су скуп организовали, а нису га обезбедили, да је окривљени тада имао 18.год и 3 месеца, да је био са братом 3-4 пута пре тога у Београду, да суд узме у обзир да је окривљени био млад, незрео и поводљив.

Бранилац окривљеног Томас Милана, адвокат Перић Миленко сматра да осим што је јасно да је дошло до одласка једног броја људи до зграде амбасаде и да је зграда запаљена, није било доказа из којих би се закључило ко је то учинио, па је предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Небригић Младена, адвокат Иван Митровски је навео да радња окривљеног није описана, као ни саизвршилаштво, већ да је тај институт злоупотребљен, да је радња окривљеног, као и других, описана као «бацали каменице», да нису описани други предмети, да није написано какве су то каменице, те да није доказано да је постојала свест о заједничком деловању. Уз указивање на недостатке оптужнице наводио је и да нема доказа, па је предложио да суд окривљеног ослободи од оптужбе. Наводио је да одбрана у полицији није никакво признање и да се на томе не може заснивати осуђујућа пресуда.

Бранилац Марка Новитовића, адвокат Лукић Немања, навео је да је скуп представљао јавно исказивање негодовања због кршења принципа правде и правичности, да се окривљеном Новитовићу ни не ставља на терет паљење Амбасаде, већ да је изазвао пожар бацањем каменица, што је немогуће, да није описано ни доказано да је саизвршилац, те да због недостатка у оптужници и недостатка доказа треба ослободити од оптужбе окривљеног

Окривљени су се придружили завршним речима бранилаца.

У доказном поступку саслушани су окривљени, испитани је вештак Славко Павловић, и прегледани видео видео снимци ТВ Б92, РТС, ТВ Прва, ОЈРМ, снимци са безбедносних камера САД. На сагласан предлог странака извршен је увид и прочитани су докази: решење о одређивању притвора за Вучковића, Томина, Косановића, Седлара, Ерцега, Бацковића, Маринкова, Небригића и Новитовића Ки.бр.293/12 од 13.04.2012. године који им се рачуна Маринкову и Небригићу од 10.04.2012. године, Новитовићу од 11.04.2012.године, осталима од 13.04.2013. године, решење о укидању притвора Кв.бр.2777/12 (К.бр.642/12) од 10.07.2012. године за ове окривљене, искази сведока [REDACTED] са записника од 14.06.2013. године, [REDACTED] са записника од 14.06.2013.године, [REDACTED] са записника од 14.06.2013.године, представника амбасаде Атила Мразница адв.и представник амбасаде Турске адв. Синиша Миладиновић 14.06.2013. године, сведока [REDACTED] са записника од 15.10.2013. године, [REDACTED] са записника од 15.10.2013. године, [REDACTED] са записника од 15.10.2013. године, [REDACTED] са записника од 15.10.2013. године, [REDACTED]

са записника од 15.10.2013.године, [REDACTED] са записника од 15.10.2013. године, исказ сведока [REDACTED] са записника од 11.12.2013. године, [REDACTED] са записника 13.02.2014. године, [REDACTED] 13.02.2014. године, пун.ошт. [REDACTED] ад. Синића Милић 13.02.2014. године, нота амбасаде САД број [REDACTED] од 19.09.2013. године уз коју су достављени документи и видео запис и то три ЦД-а, потврде о поправкама штете, рачуне и потврде за плаћени прековремени рад, решење о спајању у односу на Маринкова, Небригића и [REDACTED], исказ сведока [REDACTED] од 15.10.2013. и са претреса [REDACTED] из истраге и са претреса, [REDACTED] од 15.10.2013., затим [REDACTED] са претреса од 15.10.2013. и из истраге, исказ сведока [REDACTED] а из предмета Ки.184/08 од 20.3.2008.године, [REDACTED] са записника од 15.10.2013., записник о увиђају [REDACTED] од 22.02.2008.године, вештачење НКТИЦ од 08.4.2008.године број [REDACTED] вештака Лазара Нешића и Славка Павловића, Обдукциони записник од 22.02.2008.године са извештајима о резултатима токсиколошке анализе ВМА од 03.3.2008.године, извештај из КЕ за окривљене, затим изводи и читуље за [REDACTED] фотокопије доказа о школовању и одласка у Америку Седлар Душан и то фотокопија пасоша и одређени документи на енглеском језику о полагању језика са сертификатом, извештај о лечењу за Ерцег Александра, са оценом лекарске комисије, извештај лекара и допис тужилаштва којим се опредељује време на ЦД снимцима са безбедносних камера, камера ТВ које ВЈТ предлаже да се гледају на претресу, пресуда Вишег суда, у [REDACTED]

У одбранама су окривљени наводили:

Окривљени Вучковић Дејан, саслушан пред полицијом дана 10.04.2012.године, да је неколико дана пре скупа добио СМС поруку да ће се наведеног дана одржати митинг и да се одазове, са потписом СНС-а, јер је њихов члан. У поруци је наведено и да требају да се окупе испред Универзитета «Браће Стаменковић» у близини Хале «Пионир» око 11 или 11,30 часова. Отишао је тог дана око 11,30 часова, и тамо затекао окупљених већ око 100 чланова, међу којима је био и његов друг [REDACTED]. Сви су пешице кренули ка скупштини, уз

пратњу полиције. Није било проблема, било је речи да ће то бити миран протест. Цела група са којом је дошао је стајала испред бине, у близини аутобуског стајалишта, али никога осим [REDACTED] није познавао. Задржао се око два сата, пратио је програм и обраћање политичара. У међувремену се некако разишао са [REDACTED] и није могао да га нађе. Видео је да велики број људи иде улицом Кнеза Милоша и одлучио да и он крене. Након неколико тренутака, је са групом у којој је био, стигао до Америчке амбасаде. Ту је било неколико хиљада људи. Стајао је тачно преко пута Америчке амбасаде, на другој страни улице. Ту се поново сreo са другом [REDACTED] и заједно су стајали када је видео да је испред амбасаде настао хаос, да су људи каменовали амбасаду, бацали бакље, палили их и бацали на Амбасаду и пели се на њу. Он је одлучио да и сам гађа Амбасаду, па је нашао камен и бацио, али није ни добацио, јер је био далеко. Никога није погодио. Видео је полицију код Амбасаде. Његов друг [REDACTED] није бацао камење, противио се и ономе што је окривљени урадио. Окривљени наводи да се покајао није бацао више камење, већ су он и [REDACTED] када је прошло око 30 минута како су били на том месту, и када су видели да куља дим из Амбасаде, а да аутомобилима «Хамер» долазе полицајци, пешнице кренули кући. У Немањиној улици су приметили да је једна група обила трафику и да је настала туча, између оних који су износили ствари и оних који су им то бранили. Поред једне трафике, или на око 200м од ње, у Немањиној је нашао бокс цигарета и узео га. У Ресавској улици један дечко је носио кесу пуну ствари које му је понудио, па је узео дукс са натписом «Црвена Звезда». Кући је дошао око 18,30 часова. На телевизији је чуо да је неко погинуо у амбасадџи. Навео је да је био обучен у тренерку тегет боје и дукс са капуљачом.

Саслушан пред истражним судијом је остао код раније одбране, додао је да је имао намеру да иде до Храма, и да се налазио преко пута Америчке амбасаде, али не у време када је горела амбасада. Навео је да је према згради бацио малтер, али није ни успео да добаци до зграде. Видео је док је стајао велику групу људи, њему непознату, која је гађала Амбасаду каменицама. Није видео бакље, остао је ту непуних двадесет минута, па кренуо ка Славији. Ишао је пешке, и то прво улицом Кнеза Милоша, јер није знао да ли до Карабурме има превоза. Навео је да никога од окривљених не познаје.

Објаснио је на претресу, да је дим из Амбасаде видео на телевизији, и да није видео бакље нити било кога да Амбасаду пали, или гађа бакљама. Налазио се преко пута Америчке амбасаде али не у време када је она горела. Бацао је неки малтер у правцу зграде али није добацио. Видео је велику групу људи која пева и гађа Америчку амбасаду каменицама. На овом месту остао је двадесетак минута.

Окривљени **Томин Ђорђе**, саслушан у полицији дана 10.04.2012. године је навео да је 21.02.2012. године учествовао на митингу „Косово је Србија“ који се одржавао у Београду. За то је сазнао из медија, а отишао је на митинг са друговима Новитовић Марком, [REDACTED] и покојним [REDACTED]. Ишли су из Новог Сада аутобусима градског превоза, и у аутобусу су пили алкохол. У аутобусу је видео покојног [REDACTED] кога зна из виђења и

Николу Косановића. Аутобуси су паркирани на Новом Београду, па су преко Бранковог моста, ишли до скупштине. Он је са друговима стајао на фонтани на тргу Николе Пашића. Остали су на том месту мало пили. Ту је последњи пут видео Николу Косановића и пок [REDACTED]. Кад се завршио митинг, неко је рекао да сви крену ка Храму, па је пошао и он са друштвом. Када су дошли до улице Кнеза Милоша, учесници скупа су кренули низ улицу, према амбасадама, па је кренуо и он.. Када су стигли до Америчке амбасаде, она је већ горела, било је много људи, већина је бацала камење, цигле, бакље и слично на зграду амбасаде. Задржао се ту свега минут, и ни он ни његови другови нису бацали ништа, нити су оштетили зграду амбасаде, нити угрозили нечији живот. Одатле је ишао до Хрватске амбасаде, и ту се задржао десетак минута. Видео је тапацирана врата, на металној огради амбасаде, пришао вратима, са Новитовићем, и ухватио се рукама за врата и почео да их љуља, јер су желели да их пребаце на другу страну оgrade, у двориште амбасаде. После су пришли [REDACTED], који су били близу. Видели су да долази кордон полиције, па су се разбежали у оближње улице. У једном тренутку су били у Немањиној улици, сачекали да се разиђе полиција, и кренули ка железничкој станици, а онда прешли мост и отишли на Нови Београд, и аутобусима се вратили у Нови Сад. За време док су ишли ка аутобусима и прелазили мост, неко је рекао да је једно лице погинуло у америчкој амбасади, а сутрадан је сазнао да је то [REDACTED]. Навео је да је био у дуксу без капуљаче, сиве боје, преко је имао јакну сиво црвене боје, на ногама доњи део тренерке и патике.

Пред истражним судијом је исто наводио и додао да није ништа бацао на амбасаду нити је било шта од предмета скупљао са улице са том намером. Првенствено је у Београд дошао да би отишао до Храма Светог Саве, али пошто су били на зачељу колоне нису видели где се маса креће, па су се тако у једном тренутку нашли у улици где је Америчка амбасада. Навео је да је у аутобусу на путу до Београда попио можда два, три или четири пива, али зна да није био пијан. Пок [REDACTED] зна из виђења, сећа се да га је видео у аутобусу, а не може да се сети да га је касније видео. Окривљеног Новитовића зна јако дуго и он му је добар друг, а Косановића је до тада знао само из виђења. Окривљеног Небригића је упознао тек након догађаја на једном суђењу, а остале окривљене не познаје. Навео је да колико се сећа када су дошли у улицу где је Америчка амбасада, та амбасада је већ била у пламену. Када су стигли испред Америчке амбасаде сећа се да је била гужва, пуно људи. Видео је да се бацају цигле ка Америчкој амбасади, али се више није сећао да ли је видео бакље. Видео је да неки људи улазе у амбасаду, сећа се да је била „циркулација“ људи који су улазили и излазили из амбасаде, али те људе не познаје. Стајао је близу улаза у зграду амбасаде, удаљен око 20 метара, можда и више, а задржао се свега 5 или 10 минута, не зна колико је то сати било, али је већ био мрак. Новитовић није бацао каменице ка згради амбасаде. Након тога кретао се као и остали, па су тако и дошли до зграде Хрватске амбасаде, и ту су он и није сигуран да ли и Новитовић, пар пута заљубљали тапацирана врата на металној огради амбасаде. Објаснио је да је до Хрватске амбасаде дошао тако што је била гужва, био је у маси и није могао слободно да се креће, већ како се кретала маса. На претресу 16.04.2013. године

додao је да није бацао ништа на зграду амбасаде, нијескупљао предмете са том намером, колико се сећа када су дошли амбасада је већ била у пламену. Била је гужва, пуно људи, видео је да се бацају цигле, да неки људи улазе и да је била "циркулација". Од окривљених Новитовић му је друг, Косановића зна из виђења. Тога дана није био близу, можда двадесетак метара удаљен од амбасаде.

Окривљени **Косановић Никола** саслушан у полицији 10.04.2012 није желео да да исказ. Пред истражним судијом је само додао да тада није пио алкохол, само је споменуо да се у аутобусу пио алкохол, углавном пиво. Навео је да познаје Новитовића, Томина и Бацковића, са којима је тада био, познавао је у то време и окривљене Седлара и Ерцега, као и пок. [REDACTED], али тада није знао да су и они били у Београду, за то је сазнао када је ухапшен. Навео је да је после митинга пратио масу која је требало да иде ка Храму Светог Саве. Тако је једног момента стигао до зграде за коју је касније сазнао да је Америчка амбасада. Навео је да Београд не познаје. Када су стигли амбасада је већ горела, испред била маса људи, огромна гужва, били су преврнути контејнери. Он и другари су певали, а због велике гужве се трудио да се не изгуби јер не познаје Београд. Видео је да су неки људи бацали неке предмете ка амбасадџи али не зна које, и те људе не познаје. Није видео да је неко бацао бакље. Није видео да ли неко улази у зграду амбасаде, то и није било могуће јер је доста људи било испред њега. Није видео да пок. [REDACTED] улази у зграду амбасаде, било је доста људи, наводи да је кратковид, носи наочаре од средње школе и носио их је и тада. Испред амбасаде је био можда око 5 минута. У једном тренутку у тој гужви испред амбасаде је видео пок. [REDACTED] сећа се да га је повукао за рукав, да би кренуо за њим, због тога што је и сам окривљени кренуо за [REDACTED], Томином, и Новитовићем, који су ишли низ улицу. Објашњава да је ишао за њима да се не би изгубили, и да је био убеђен да је пок. [REDACTED] кренуо за њим. Тада је последњи пут видео пок. [REDACTED]. Након тога су стигли до Хрватске амбасаде где су само прошли и задржали се можда пар минута, и ту је видео да су неки момци скинули заставу, као и да неки момци „цимају“ врата, која су била «одваљена» и стајала на огради амбасаде. Не зна којим улицама су од места где су зграде амбасада стигли до неког парка, одатле до железничке станице, па зна да су прелазили мост и стигли до аутобуса. Враћао се до аутобуса са [REDACTED]. На претресу је навео да је био на митингу са окривљенима Новитовићем, Томином и Бацковићем и да су пратили масу људи која је требало да иде ка Храму, па тако у једном моменту стигли до зграде Америчке амбасаде. Ту је била маса, огромна гужва, преврнути контејнери. Он и другови су певали. Видео је да неки људи бацају предмете ка амбасадџи а зграда је већ горела. Није видео да неко баца бакље. Остао је ту свега пет минута. Прошао је поред Хрватске амбасаде, стигао је до парка Железничке станице и отишао кући.

Окривљени **Седлар Душан**, на саслушању у полицији није износио одбрану, а пред истражним судијом је навео да од свих окривљених познаје само Бацковића. Објаснио је да је након последњег говора који је одржао Војислав Коштуница и који је колико се сећа, рекао да се крене ка Храму, он и Бацковић су

кренули заједно. Међутим јако брзо се изгубио и због тога наставио да прати масу. У једном моменту су стигли у близину зграде за коју је касније сазнао да је Америчка амбасада, а био је удаљен од ње неких 150 – 200 метара отприлике. Видео је да гори, било је комешање масе, осетио је сузавац, те је пешке стигао до железничког моста, а потом питајући, разним аутобусима, успео да се врати кући. Фактички испред Америчке амбасаде за коју тад није знао која је зграда у питању, није се задржавао већ је одмах наставио улицама ка железничком мосту, а тада чак није ни знао да је то железнички мост. Није ни могао да види да ли је било ко гађао зграду амбасаде, људи који су ту били су се хаотично кретали. Додао је да је две године након наводног кривичног дела које је извршио, аплицирао је за америчку визу у студентском програму, прошао све интервјуе, добио америчку визу и тамо провео пет месеци. Чак је добио и њихов идентификациони број који је доживотан. Никакве компликације везано за одлазак у САД није имао. На претресу је навео да је пришао згради амбасаде 150 -200 метара, осетио сутавац и одмах отишао.

Окривљени Ерцег Александар дана 10.04.2012. када је саслушан у полицији Одељење ЈРМ Београд је навео да је дана 21.02. 2008 из Новог сада био организован превоз до Београда ради одласка на протестни митинг против проглашене независности Косова, аутобуси фирме ЈГСП Нови Сад су превозили. Не зна ко је организовао аутобусе, мисли да је градска управа. Кренуо је на пут са [REDACTED]. У Београду су се аутобуси паркирали код Сава Центра, и одатле се пешке ишло до Скупштине, где је био митинг. Након митинга је била протестна шетња и он је кренуо са масом, тамо где је маса ишла. Када је био у делу где је хрватска амбасада, видео је како пар момака скаче по грбу Хрватске који је био на средини улице. Не зна ко су ти момци. Наводи да је и сам скакао по грбу јер је осећао револт што је објаснио тиме да је родом из Босне и за време рата су му Хрвати запалили [REDACTED]. Не сећа се шта је још било на улици, мисли да је била једна кварцна пех. или део клима уређаја, који је подигао и бацио у правцу кућице за обезбеђење амбасаде, која је била испред амбасаде, а када је бацио кућица је већ била сва поломљена. У моменту када је стигао до Хрватске амбасаде из вида је изгубио друга [REDACTED]. Наводи да је једног момента видео да аутомобилима марке «Хамер» долази полиција, па је стао испред њих, положио српску заставу, поздравио их службеним поздравом ЈСО и показао мајицу ЈСО са натписом, а они су прошли преко заставе и наставили даље. Расплакао се и отишао кући плачући јер је полиција газила српску заставу. Отишао је до железничке станице и ту није било никога из Новог сада, па је првим аутобусом отишао у Нови сад, На интернету је видео снимак ББЦ на коме се види он како стоји поред Хамера и поздравља. Његов друг [REDACTED] је имао снимак на коме се види како он баца неки предмет на објект за обезбеђење, а како је и наводио у одбрани. Када је бацао предмет и поздрављао возила имао је фантомку на глави коју иначе носи и то је његова зимска капа. Тог дана није видео зграду америчке амбасаде. Наводи да сам не би могао да оде до Хрватске амбасаде, није учествовао у нередима и није ушао у простор где су биле зграде амбасаде.

На претресу је остао код одбране и додао да није крив ни за шта, није био

ни близу Америчке амбасаде и није желео да одговара на питања.

Окривљени **Бацковић Филип** саслушан у полицији се бранио ћутањем, а код истражног судије је навео да познаје окривљене Седлара, Косановића и Томина, а Новитовића из виђења. Навео је да је најближа тачка до амбасаде где се налазио била удаљена од зграде можда око 50 метара. Ту је била велика гужва и остао је можда минут или два. Само је стајао. Видео је да у даљини лете каменице ка згради амбасаде САД, није могао да види ко то баца због удаљености, видео је пламен из амбасаде. Након тога су кренули ка Хрватској амбасади, и то само у правцу амбасаде, али нису стигли до зграде јер је полиција већ почела да потискује масу. Тада су отишли до аутобуса на паркинг код Сава центра. Не може да се сети да ли је, када је био у близини ових амбасада, био са Седларом, Косановићем, Томином или Новитовићем јер се сећа да их је у неком моменту видео, али не зна да ли је то баш тада било, а Томина и Новитовића чак није ни видео на тим местима. Када му је предочено да је раније рекао да је био са Седларом и да су били удаљени 15 – 20 метара од Америчке амбасаде, изјавио је да то није тачно и да је ту грешку видео тек када је добио записник. Навео је да није тачно да су се неки људи пењали на жардињере и прозоре Америчке амбасаде, па када му је предочено да је раније рекао да је био код амбасаде и задржао се можда неких десетак минута, навео је да не може да процени колико су се тачно задржали. на том месту, а убеђен је да истражном судији није рекао да су били удаљени 15 – 20 метара од амбасаде. Окривљени Седлар није био са њим када се враћао до аутобуса. Навео је на претресу да сматра да је најближе пришао амбасади око 50 метара и стајао ту можда минут или два. Видео је да лете каменице ка згради и пламен. Кренуо је ка Хрватској амбасади али до тамо није стигао јер је полиција почела да потискује масу па је отишао назад на паркинг Саве центра. У неком моменту је видео Седлара и Косановића али не зна када а сигуран је да код амбасаде није видео Томина и Новитовића. Видео је да се неки људи пењу на жардињере и прозоре.

Окривљени **Маринков Драган** у полицији 10.04.2012. је навео да је 21.02.2008 око 14 часова код њега дошао Небригић Младен, и [REDACTED], и позвали га на митинг па су превозом који је организовала Српска Радикална Странка, отишли у Београд. Изашли су у близини Панчевачког моста, и организовано пешице ишли до Скупштине. Када су дошли он и Младен су се, а мисли да је са њима био и [REDACTED] одвојили од групе и стали преко пута скупштине у близини пионирског парка. Ту су стајали до завршетка митинга, око 18,30. После свих говорника маса је кренула ка Храму где је требало да се одржи молебан. Кренули су он и Небригић. На једној раскрсници су људи кренули ка Храму а он и Небригић се одвојили и кренули улицом Кнеза Милоша ка згради амбасаде САД. Приметио је док су ишли и групу од око 15 људи који су ишли ка амбасади. Када су дошли до зграде тих 15 ак људи је гађало зграду каменицама. Небригић и он су пришли на око десетак метара, па је и сам узео каменицу и бацио на зграду, а приметио је да то ради и Небригић.

Из правца Кнеза Милоша су долазиле веће групе људи, а када се испред амбасаде окупио већи број људи приметио је да су гађали зграду каменицама и да су бацили упаљену бакљу на зграду. Тад је узео каменицу и њом гађао врата на амбасади испред којих се налазила група лица, која је покушавала да провали врата и уђе. Касније је приметио да из зграде излази дим, а један момак је са прозора амбасаде бацао неке папире, и кутију, и видео је момка на тераси, који је скинуо заставу. Наводи да је узео кутију која је пала на бетон испред амбасаде и однео је кући у Долово, а касније је видео да су у кутији кечап и кафа. Наводи да је видео дим из зграде која је у близини амбасаде, и питао је познаника са надимком [REDACTED] кога је затекао преко пута амбасаде која је то зграда а он му је рекао да је то Хрватска амбасада.

На простору испред амбасаде је био око 30 минута, а када је полиција дошла «Хамерима» је побегао. У Кнез Михајловој је од једне жене позајмио телефон, позвао друга [REDACTED]. Кући је отишао са друговима [REDACTED] и [REDACTED] са којима се нашао код Панчевачког моста. Тог дана је је у аутобусу пио коњак или вишак и једно пиво, а пре тога није јео. На претресу је додао да није тачно да је бацио два камена ка вратима амбасаде САД, већ је бацио два камена ка кућици полиције која се налази поред амбасаде. У аутобусу је пио коњак и пиво, можда пет гутљаја коњака из флаше, једно пиво, а после тога можда још једно пиво и осећао се припит. Од свих окривљених познаје само Небригића. У односу на разлику од одбране коју је износио у претходном поступку када је изјавио да је каменицама гађао врата амбасаде, наводи да је очигледно тако испало, али то није тачно јер је и раније говорио да је бацао каменице и гађао кућицу полиције. Када су дошли до Амбасаде САД, ту је било око 100 - 150 људи који су гађали амбасаду неким каменицама, није видео никакве бакље. Ту се задржао можда 40-ак минута, био је од амбасаде удаљен можда неких 15 - 20 метара, а најближе је амбасади био на удаљености од 4 - 5 метара. После неких можда пола сата боравка на лицу места видео је дим из Америчке амбасаде, али не може да се сети из ког дела амбасаде. Није видео да неко улази или излази из амбасаде. Осим што је бацио та два камена ка кућици полиције како је то објаснио, викао је као и други „Доле Америка“ и слично. Након тога је наишла полиција и сви су се разбежали. Није ни стигао до Хрватске амбасаде, а иначе није ни имао намеру да тамо иде нити зна где је. Сећа се да је један момак са спрата амбасаде пао на Небригића, тај момак је мењао заставу на амбасади. То је касније чуо али то није видео. У односу на одбрану коју је износио у претходном поступку, када је изјавио да су бацали каменице и бакље ка Америчкој амбасади, објаснио је да није видео да су бацане бакље већ је то касније чуо и видео на телевизији. Тачно је да су неки људи гурали врата амбасаде у покушају да уђу али није видео да су успели да уђу у амбасаду. Није том приликом видео да се нека лица налазе у амбасади. Могуће је да је дечко који је мењао заставу бацио кутију са папирима из Америчке амбасаде.

Са места где се налазио не би ни могао да погоди врата амбасаде чак и да их је гађао каменом јер је педесетак људи покушавало да провали на врата амбасаде,

онда би погодио њих. Био је 4 – 5 метара удаљен од амбасаде у моменут када је гађао полицијску кућицу. Није видео да Небригић баца нешто нити да му је нешто излетело из руке можда је само имао у руци мобилни телефон. Он је то држао у једној руци, која је била подигнута, али није видео шта. Не зна зашто је другачије наведено у полицији. У полицији диктирање записника није било гласно, а записник није прочитао пре потписивања. Могуће је да је био присутан бранилац по службеној дужности.

Окривљени **Небригић Младен** у полицији је навео да је 2008.године са пријатељима Маринков Драганом и [REDACTED] и другима ишао на митинг у Београд. Из Долова је дошао организовано, аутобусом који је организовала политичка странка. У Београду су пешке ишли до скупштине, и били у близини Пионирског парка. За време митинга чуо је из скупа повике да се иде до Америчке амбасаде. Из масе се одвојила група од око 100 људи и улицом Кнеза Милоша су кренули ка амбасади, а он и Маринков Драган су се прикључили, па су дошли до амбасаде, и били на тротоару преко пута зграде, а након неколико минута је цела група прешла улицу до зграде, па су људи који су били ту почели да псују, и урлају и вичу, а затим су неки нагннули на улаз, и покушавали да уђу, а неки су и ушли. Један момак, који се попео на зграду амбасаде, покушавао је да скине заставу, али је пао са зграде, и то баш на њега и повредио га. Број окупљених се повећавао из минута у минут. Касније је видео да су они који су ушли унутра у зграду запалили бакље, од којих је видео одсјај. Видео је велики број момака који су кроз прозор са леве зграде улазили и излазили у амбасаду. Он и Маринков су били све време испред, заједно са осталима који су се окупили на овом месту. Четрдесетак минута од доласка, дошла је полиција из правца мостарске петље и то у «Хамерима», па су се он и Маринков раздвојили. Он је остао на тротоару испред зграде, а возила су прошла и јурила лица која су бацала каменице. Отишао је пешке до Панчевачког моста и ту видео једног познаника, па отишао са њим за Долово.

На претресу је остао код одбране коју је раније износио и додао да једино што није тачно, а што је наведено у записнику, јесте да је тада наводно изјавио да не искључује могућност да је гађао каменицама Америчку амбасаду. То није изјавио, никакав камен није бацио, а тачно је да је изјавио да ако то постоји на видео снимку онда је истина, јер зна да то није урадио. Познаје Маринков Драгана, испред Америчке амбасаде су се задржали можда пола сата. Није видео да је Маринков било шта бацао ка Америчкој амбасади. У једном моменту када је била велика гужва, а не зна колико је био удаљен од амбасаде, један момак је пао на њега чини му се са јарбола, тада му је повредио кључну кост и главу. После тога прешао је на супротну страну улице. Видео је да унутар амбасаде гори велики пламен, није видео да је неко бацао бакље. Споља гледано је видео из унутрашњости амбасаде црвенкаст одсјај, али није сигуран да ли је од ватре или од бакље. У односу на одбрану коју је изнео приликом саслушања у полицији када је наводио да је споља видео одсјај од бакљи и да је могуће да је из револта гађао амбасаду САД каменом, изјавио је да то није тачно, полицајци су од њега тражили да тако изјави, али то није прихватио. Записник је потписао иако га није прочитао

јер није знао ни како се зове због револта и неверице поводом тога што му се дешава. Мисли да није прочитао записник код истражног судије пре него што га је потписао.

У полицији није било физичког већ психичког притиска, а изричито је рекао да камен није бацио и да се тога не сећа. У полицији му нико није предочио садржину записника који је потписао, био је неки бранилац по службеној дужности који је погледао записник, рекао „потпиши“, што је он и учинио. Међутим није тачно да је бацао било шта на зграду амбасаде, у рукама је тога дана имао само можда мобилни телефон.

Окривљени **Новитовић Марко** саслушан у полицији је навео да са Томин Ђорђем који му је друг из детињства се договорио да иде на митинг за који је преко срестава информисања, и чуо је да има превоз. Пре подне је кренуо организованим превозом, и стигао у Београд испред Интерконтинентала. Одатле су пешке дошли до скупштине, стајали на тргу Николе Пашића и то у фонтани. Био је ту Томин Ђорђе, Бацковић Филип, Косановић Никола, [REDACTED] и [REDACTED]. Када је био готов програм и обраћање са бине, кренули су на молебан. Пили су пиво. Када су били у улици Кнеза Милоша, видели су да нека зграда гори претпоставио је да је то амбасада. Одлучили су да виде шта се дешава, па је са Томином, Бацковићем, Косановићем и [REDACTED] кренуо ка запаљеној згради, и када је дошао видео је да се ради о амбасадџи САД. Стајали су на коловозу, поред њега су били Томин, Бацковић, Косановић, [REDACTED], око 5 минута, и пошто су сви бацали каменице бацио је и он, као и Томин, Косановић, Бацковић и [REDACTED] он и Томин су продужили до Хрватске амбасаде, и када је дошао видео је да сви бацају каменице, а он и Томин су пришли огради где су била закачена талацирана врата, поред су били неки непознати, па је са Томином покушао да убаци врата у двориште, продрмали су их пар пута, и оставили да висе и отишли. Дошла је полиција «Хамерима» па је кренуо ка Железничкој станици и Бранковом мосту. Када су били код Хрватске амбасаде његово друштво се одвојило, а нашли су се у аутобусу када су се враћали у Нови Сад. Ујутру је сазнао од [REDACTED] да је [REDACTED] погинуо у америчкој мабасади, па је одмах отишао у полицију да каже да је био на митингу и видео [REDACTED] који је био видно пијан и попио је литар «Штока». Окривљени је додао да је тога дана био обучен у црну јакну, сиво браон панталоне, зелени дукс, црну шајкачу и црне патике.

На претресу је додао да у записнику о саслушањеу у претходном поступку није тачно уабалежено све што је рекао јер у записнику стоји да је он, као и Томин, Косановић И Бацковић, бацао каменице у правцу амбасаде САД, а то није заиста чинио. објаснио је да је само бацио грумен земље у правцу амбасаде, али није ни добацио до амбасаде, а није видео да су Томин, Бацковић или Косановић било шта бацили на Америчку амбасаду. Објаснио је да када је рекао да су „сви бацали“ камење, није мислио буквално сви. Прочитао је записник у полицији пре потписивања, међутим тада је први пут био у полицији, «на једно уво је ушло а на друго изашло», рачунао је да после тога иде кући, а на притвор уопште није рачунао. Објаснио је да је у доласку на митинг попио пар пива на путу за Београд.

Били су је удаљени неких 15 – 20 метара од амбасаде. Пок. [REDACTED] је последњи пут видео у фонтани на Тргу Николе Пашића., а њега се не сећа испред амбасаде. Кад су дошли већ је зграда горела као и неки ауто поред. Није видео да је неко бацао бакље када су они наишли. Од свих окривљених познаје Томина, Бацковића и Косановића, а у међувремену се упознао са Седларем, а мање-више и са осталима. Објаснио је да је испред амбасаде био можда 5 минута, и за то време је као и остали викао и певао. После тога су кренули за људима даље улицом, стигли до зграде за коју је касније сазнао да је Хрватска амбасада, само прошли поред. Видео је тапацирана врата на огради амбасаде, једанпут је гурнуо та врата са намером да их пребаци преко ограде унутар амбасаде, да не би пала на њих јер су се љуљала. Томин је био поред њега али није сигуран да ли је он гурнуо та врата.

Окривљени **Николић Драженко** приликом саслушања у полицији дана 10.04.2012 је навео да је из медија чуо да ће бити проглашење независности Косова и као патриота је сматрао да треба да дође у Београд, па је дошао возом из Инђије, са друговима са надимком [REDACTED] и једним кога зову [REDACTED]. По доласку у Београд је пешице дошао до Америчке амбасаде где су се скупили грађани. Када је дошао било око 20 ак присутних, али се број увећавао и мисли да је једног тренутка било и око 500 оних који су протествовали. У почетку је стао на око 30 м у правцу Немањине, а док је протест одмицао ишао је све ближе и ближе, и једног тренутка је био иза кордона полиције, на самим степеницама испред главног улаза у амбасаду. Попео се степеницама, дигао руке испред себе и видео метални предмет, чини му се да је била нека канта, подигао је и дотрчао до врата амбасаде, и неколико пута кантом ударио у врата амбасаде, јер је сматрао да је Америка крива за целу ситуацију. након тога су му пришла двојица полицајаца и вратила га у масу. Онда се у маси чуло да треба да се крене пут Дедиња, па је и он пошао, стигао до стадиона Партизана, нашао се ту са другом Бандулаја Вукашином, где их је полиција зауставила, легитимисала и пустила кући, па је отишао до железничке станице.

На претресу је одбрану поновио, и додао да је неколико пута металном кантом ударио по улазним вратима Амбасаде САД и то је све, а након тога га је полиција ухапсила. Никога од окривљених не познаје. Не познаје [REDACTED]. Каменица нити бакљи није било. Ништа од тога није бацао ка амбасадџи осим металне канте. Том приликом било је и говорника, али се не сећа ко је то био, само памти да се у једном моменту нашао иза кордона полиције, и тада је ту металну канту или корпу бацио на амбасаду.

Окривљени **Томас Милан** у полицији приликом саслушања је навео да се дан-два у школи пре овога чуло за митинг, његово друштво је одлучило да иде, и то другови, [REDACTED] и још неки, али су на протест отишли само он и [REDACTED]. Око 11-12 сати тог дана се нашао са [REDACTED] и аутобусом су отишли за Београд, стигли око 13 часова, дошли превозом до скупштине, купили пиће грицкалице, и слично и када је митинг почео били у централном делу испред бине, а пред крај митинга су хтели да крену кући, а онда је

у маси неких 10-20 момака почело причу о Америчкој Амбасади- «Ајде», као «да им јебемо матер, да их поубијамо», па је кренуо са њима, а [REDACTED] изгубио из вида. Кад су стигли 5-6 момака са којима је био су се одмах залетели и почели да гађају амбасаду, он се сагнуо и дохватио пар каменица, које је бацио ка прозорима, у приземљу и још неколико ка првом спрату, и то око 15-20 каменица које су биле од поломљених жардињера, које је нашао на улици. Један момак поред њега је поломио клупу, и почео да удара у стакло амбасаде, у једном моменту, је дестак било испред амбасаде док су други били наспрам амбасаде на улици преко пута. Онда се попео на жардињеру, где је викао и скакао окренут ка маси, а кад је маса пришла викао је и певао. У том тренутку је запаљено пар бакљи, многи су гађали каменицама, Амбасаду и лупали по прозорима, видео је да је пар момака, одвалио рукохват, и покушали су да завале врата и провале унутра. Видео је да се један момак попео и покушао да узме заставу, али је пао и то на једног који је био на улици. Онда су двојица или тројица дошли до заставе, почели да плае бакље, заставу бацили у масу где је и он био, па се њих 10-15 отимало око заставе, свако је откинуо по део неки су запалили своје делове, он није. После тога је момак са мегафоном викао «Оставите све идемо на Хрватску амбасаду», па је и сам кренуо. Када је стигао до Хрватске амбасаде стајао је, није ништа ломио ни бацао каменице. Након 5-10 минута је кренуо ка Газели, наишла је полиција, па је кренуо ка аутобуској станици, одатле пешке до станице Панчевачки мост, одакле је узео воз и са [REDACTED] се вратио у Панчево. Био је у тамно плавим фармеркама, дукс са капуљачом тамно плаве боје, јакна тамно браон боје, у више наврата стављао и скидао капуљачу са главе, али није завијао шал око главе нити стављао наочаре на лице, није отишао са немером да нешто ломи већ га је маса понела. У то време је имао 17 година и каје се због свог тадашњег понашања.

На претресу је додао да је бацио можда један или два камена у правцу Америчке амбасаде, а сигуран је да је није погодио. Док је био ту можда 15-ак минута испред Амбасаде САД зграда није горела нити је видео да неко баца бакље. Био је на митингу са другом из средње школе који се у међувремену изгубио у гужви, а никог од окривљених не познаје. Целог дана је пио пиво и попио је у току целог дана можда 6 – 7 пива. После овога кренуо је ка Газели, видео је кордон полиције, те се окренуо и вратио, видео да је нешто горело у близини Америчке амбасаде али не зна шта. Наводи да је у време ових догађаја био у другом или трећем разреду средње школе.

На претресу дана 14.06.2013.године сви окривљени су остали код одбрана које су износили на претресу 16.04.2013. године.

Окривљени су одбране износили и на претресу дана 01.04.2015.године.

Окривљени Вучковић Дејан је навео да је дошао када је већ почео митинг и говори, чуо је троје или четворо говорника, и остао до краја. По његовој процени, митинг се завршио око 17 или 17,30 часова. Кренуо је одмах после митинга, на молебан, а траса којом је требало да се иде није саопштена. Наводи да је тога дана

био у црном дуксу без капуљаче. Сви су, па и он кренули улицом Кнеза Милоша. Навео је да не познаје никога од окривљених, па ни окривљеног Маринкова,

Окривљени **Томин Ђорђе** није желео да одговара на питања, само је навео да остаје код одбране коју је раније износио, а да се више не сећа онога што је било пре седам година.

Окривљени **Косановић Никола** је навео да није имао бакљу, нити је бакљу носио неко кога он познаје. [REDACTED] није познавао у време овога догађаја, упознао га је у поступку који се водио у Новом Саду. Наводио је да је био код зграде Америчке Амбасаде и то на тротоару, а можда и на коловозу, не може да процени јер је било пуно људи. На митингу је остао до краја и као и остали кренуо, практично била је то река људи која је ишла ка амбасади. Није могао да определи време, али је навео да је већ била ноћ. Био је обучен у фармерке и дукс, али не зна које боје. Био је у друштву са Бацковићем, Томином, Новитовићем, али нису били сво време заједно. Објашњава да је практично ишао као и остали као и маса људи, и да није ни могло да се креће другачије него што су ишли остали. Иначе не познаје Београд, не зна улице и није ни могао сам да оде до Храма. Наводи да, када се нашао на једној раскрсници, тада се међу људима чуло да гори Америчка амбасада, па је маса наставила да се креће, он са њима и тако се нашао код зграде амбасаде. Наводи да не зна која је то улица којом се кретао, али да је она била закрчена тако да је могло да се иде само право, а не и да се скреће лево, док не зна да ли је улица у десно била закрчена. Људи су ишли и улицом и тротоарима, полиције није било, бар их он није видео. Објашњавао је да се кретао тако са читавом групом која је ишла истим правцем, не може да процени да ли је био у маси више у средини или са стране, не зна да ли је то једина раскрсница. У маси се певало, ништа није било организовано већ спонтано, а када је наводио да се чуло да гори амбасада, па да су ишли у том правцу објашњава и да су се у истом правцу кретали и пре него што се чуло да амбасада гори.

Окривљени **Душан Седлар** наводи да је тога дана пошао око 1-2 по подне, да је био ослобођен наставе, да тога дана није било само младих, већ је било било шаролико, да је био у 2 или 3 разреду гимназије, на нивоу државе није било наставе, преко јавног информисања је сазнао за митинг и организован је превоз, и други су организовали превоз, правни факултет и слично. Отишао је аутобусом ГСП, а вратио се са Правним факултетом. Од Сава Центра до Скупштине је пратио остале и кретао се као и сви други, био је са Бацковићем, али су се разишли и изгубили један другог. Сећа се да је видео да нека зграда гори, видео је пламен из даљине, и сишао да улице да види шта је то, али згради није прилазио.

Окривљени **Ерцег Александар** није желео да износи одбрану нити да одговара на питања.

Окривљени **Бацковић Филип** је навео да се организовано ишло на митинг и цела држава је стајала иза тога. Тачно је једино да је ишао да види зграду

Амбасаде, али није прилазио, видео је само да гори и одмах отишао. Не сећа се ни да је тога дана пио алкохол нити како је био обучен.

Окривљени Маринков Драган наводи да је у то време имао 18 година и 3 месеца, био је на митингу и сећа се говора Томислава Николића. Пре овога био је у Београду 3 или 4 пута пре тога у Београду. У односу на догађај испред Амбасаде сећа се да је дошао до зграде, био је на коловозу, а тек када је зграда почела да гори видео је полицију. Присећа се да је био у маси од око стотину људи, налазио се у средини и тако је дошао до Амбасаде, а разлику од ранијег исказа када је тврдио да је у групи од око 15 људи, а да је маса ишла ка Храму није могао да објасни, и поводом те разлике не може ништа да каже.

Окривљени Небригић Младен поновио је да није тачна одбрана из полиције, јер су полицајци само поруживали, рекли да није ништа страшно и нису му дали записник да прочита. Навео је да је на митинг дошао са Маринков Драганом, у организацији неке од политичких странака аутобусом. Након митинга, када је маса кренула на молебан, пошао је и он, али су завршили испред Амбасаде, објашњавајући «Куд сви Турци ту и мали Мујо». Код Амбасаде није бацао бакље каменице, нити било који други предмет, он је Србин и не пали зграде. Поновио је да је на њега пала особа која је била на јарболу и скидала заставу. Када је пао, његов друг, Маринков му је помагао.

Окривљени Новитовић Марко је навео да је нема шта да дода одбрани коју је износио на претресу, био на митингу, организовано аутобусом је дошао у Београд, био је у спортској одећи, иначе не познаје Београд, па не зна ни где је Скупштина нити Амбасаде нити би сам могао до ових објеката као и Храма да оде. У великој групи људи је дошао до зграде Амбасаде и био је удаљен од ње 15-20 метара, био је на коловозу. Када је дошао та зграда је већ горела, није видео да неко баца нешто, певало се, а у тој згради је видео да гори пар просторија.

Окривљени Николић Драженко је навео да је испитивање у полицији поводом овог догађаја било такво да су га тукли, поломили му руку, али доктор то није смео да потврди и евидентира у извештају. Иначе тога дана дошао је у Београд возом из Инђије сам, шетао по граду, а онда су се скупили испред Амбасаде. Све то било је око 17 часова. Испред Амбасаде је било доста полиције, можда два, три престена, и тада је било говорника. У једеном тренутку је маса пробила кордон па је он тако и дошао до улазних врата амбасаде, у која је ударио два три пута, делом металне ограде, а тада су му пришли полицајци и вратили га у масу, и успут ударили неколико пута пендреком по глави. Можда је тада било некога ко је бацао каменице али не верује и бакљама, то није видео. Маса је кренула ка „Маракани“, ту га је полиција зауставила, претресла и пустила, па је отишао кући. У Немањиној улици док је ишао ка Железничкој станици, поново га је зауставила полиција, легитимисала, увукли су га у комби и возили по граду двадесетак минута и за то време тукли, и терали да попише неки записник. Након тога су га избацили на Славији, и нису му вратили личну карту и аутобусом је отишао кући.

Окривљени Томас Милан је навео да је тада био малолетан, није се ишло у школу, професори су причали о митингу. Он је у Београд дошао организовано. Сећа се да је на митингу говорио и Новак Ђоковић преко видео бима. Када се све завршило још је био дан, маса је дошла до амбасаде, било је 100 или 200 људи, а 15-20-30 особа се залетело и почело да гађа амбасаду. Он је шетао преко и у једном тренутку узео камен или малтер и бацио, али није погодио амбасаду. Један ћелави човек, огроман, стајао је на жардињери са мегафоном и викао шта да се ради. Окривљени је навео да је видео да покушавају да развале врата оградом од степеница, а онда је човек са мегафоном рекао да се све остави и да се иде на албанску амбасаду. Окривљени је међутим отишао до «газеле», када је видео да полиција долази возилима «Хамер». Тада се вратио до амбасаде која је већ горела, срео друга са којим је дошао из Панчева, па су заједно дошли до станице и вратили се у Панчево. Навео је да је у то време био обучен у дукс са капуљачом црне боје. Кући се вратио те ноћи. Објасно је да је био преко пута амбасаде али не у време када је горела, бацио је малтер у том правцу, али није добацио. Сећа се да је велика група људи гађала каменицама амбасаду, али није видео бакље. Био је тамо око 20 минута.

Из исказа сведока је утврђено:

Овлашћени представник Амбасаде САД адв. Атила Мразница на претресу дана 14.06.2013 је навео да истичу имовинскоправни захтев који неће одредити и придружују се кривичном гоњењу окривљених.

Овлашћени представник Амбасаде Републике Турске адв. Синиша Миладиновић, на претресу дана 14.06.2013 је навео да се придружују кривичном гоњењу окривљених, али да не постављају имовинско правни захтев јер су обештећени.

Сведок [REDACTED] испитан на претресу дана 14.06. 2013. године, навео је да се не сећа се ког датума је то било, али зна да је више аутобуса, градских, кренуло из Новог Сада у Београд на демонстрације испред Скупштине РС због Косова, не сећа се у чијој организацији. Били су испред Скупштине РС у Београду, а након тога је колона кренула ка Храму Светог Саве на Молебан. Био је са њим [REDACTED] и били су заједно испред скупштине, али када су кренули ка Храму он се негде изгубио. Наводи да је мислио да колона иде ка Храму, али је схватио у једном моменту, да су испред Америчке амбасаде која је већ горела када је он дошао. Видео је момка који се налазио на спрату амбасаде и који је у руци држао бакљу, махао је њом. Не зна да ли је тај момак био на прозору или неком другом месту. Био је удаљен можда 50-100 метара. Док је био испред Америчке амбасаде није видео да је било ко пао са зграде амбасаде, видео је да неки људи улазе у зграду амбасаде, не зна колико их је било, можда између 5 и 15. Наводи да није сигуран да ли су то улазили учесници митинга или радници амбасаде. Колико се сећа горео је средњи део амбасаде на спрату. Полиција је дошла са његове леве

стране, а био је окренут ка згради амбасаде и бацили су у међувремену сузавац, па наводи да је одатле побегао до железничке станице. Код Америчке амбасаде се задржао можда пар минута и док се ту налазио [REDACTED] није видео. Навео је да познаје Бацковић Филипа јер живе у истом делу Новог Сада, као и Седлар Душан, Косановић Николу, Новитовић Марка и Томин Ђорђа зна из виђења. Ни једног од њих није видео ни у једном моменту током боравка у Београду, чак не верује да су приликом доласка у Београд били у истом аутобусу у коме и он, јер би се тога сетио. У то време био је малолетан, а против њега се није водио поступак поводом овог догађаја. Навео је да не познаје Београд, није видео да ли неко иде ка Хрватској амбасади и шта се тамо евентуално дешавало. Објаснио је да се док је трајао митинг испред Скупштине РС налазио код једне фонтане, али не зна која је фонтана у питању пошто Београд не познаје и са тог платоа је кренуо када је митинг био завршен. Нико од овде присутних није био са њим у аутобусу ни када се враћао у Нови Сад. Објасно је да је тек у аутобусу сазнао да је зграда која је горела Америчка амбасада.

Сведок [REDACTED] испитан дана 14.06.2013. године је навео да су аутобусом дошли из Новог Сада на митинг у Београду против проглашења независности Косова. Пуно аутобуса је из Новог Сада кренуло ка Београду, не зна у чијој је то било организацији, али мисли да је у питању организација Града Новог Сада. Наводи да Београд иначе уопште не познаје. Ишао је са [REDACTED] и другима које није познавао. Када је стигао у Београд, били су на Тргу Републике, где се одржавао митинг, неки политичари су држали говоре, а након тога су кренули ка храму Светог Саве. Сећа се да је у једном моменту из даљине видео човека који се налазио на једној згради, није сигуран да ли је седео или стајао и држао је у руци нешто запаљиво, могуће је да је у питању бакља. То је посматрао са удаљености 100-150м. У том моменту још увек је [REDACTED] био са њим. Није видео да зграда гори, људи су почели да се гурају, почели су да беже, бачени су сузавци, настао је неки хаос и од тада не зна куда се кретао, само је трчао покушавајући да нађе аутобус. Питао је и пролазнике јер када је почело гурање, [REDACTED] он су се раздвојили и више га није видео. У аутобусу приликом повратка у Нови Сад мисли да [REDACTED] није видео, не сећа се. Од окривљених познаје Косановић Николу из виђења али није знао како се зове док није почело ово суђење, а такође и Бацковић Филипа. Њих није видео на митингу нити претходно у аутобусу нити приликом повратка за Нови Сад. Додао је да је када је настао хаос о коме је говорио видео је нешто као одсјај од пламена кроз прозор те зграде. Када му је предочен исказ сведока [REDACTED] који је изјавио да су се пре наиласка до те зграде раздвојили те да је видео зграду Амбасаде која је горела, навео је да се осим одсјаја на прозору, не сећа се никакве ватре или дима. Може да претпостави да је та зграда већ горела због тог црвеног одсјаја на прозору зграде. Видео је да су неки људи који су били у близини амбасаде нешто бацали према згради амбасаде, не зна шта су бацали али није видео да су бацали бакље. Није видео да је неко улазио у зграду амбасаде. Осим човека који је држао нешто као бакљу у руци никог другог није видео на згради амбасаде нити унутар амбасаде. Није видео да неко покушава да уђе у амбасаду и ради тога евентуално разваљује врата.

Окривљене је видео први пут када су давали исказ као сведоци у поступку који се против њега водио пред судијом за малолетнике поводом овог догађаја. У време када је дао исказ поступак није био завршен. Објашњавао је и да када су са Трга сви кренули ка храму Светог Саве на Молебан и да када су он и [REDACTED] стигли на тих 100-150м од зграде амбасаде, ту је већ било пуно људи и људи су тад већ почели да се разилазе и беже. Полицију није приметио. Боравио је испред те зграде у близини можда 5 минута. У моменту када су наишли у близину зграде амбасаде, један момак је протрчао поред њега вичући „Камиони, камиони“. Када је са Трга ишао ка амбасадни зна да је прилазио згради за коју је после утврдио да је Америчка амбасада, да се та зграда налазила са његове десне стране, а у сваком случају мислио је да иду ка храму Светог Саве.

Сведок [REDACTED] на претресу дана 15.10.2013 године је навео да се не сећа датума, али зна да је то било 2008. године, и да је у организацији Српске Радикалне странке са Старог града стигао испред Народне скупштине Србије. У питању је био митинг у вези Косова и Метохије, због проглашења независности. Након митинга су кренули ка амбасадама, ваљда ка Америчкој амбасадни, не зна ко је донео такву одлуку, маса је спонтано кренула и он са њима. У судници не препознаје никога од окривљених па ни од сведока који су у међувремену удаљени из суднице. Наводи да се налазио испред Америчке амбасаде на неких 200м од амбасаде и задржао се око пола сата. Ништа није радио, неки су каменицама гађали амбасадну. Било је комешања масе, свашта је било, видео је да је горео улаз амбасаде, али тада је већ отишао. Није видео упаљене бакље нити да нешто гори осим улаза. Том приликом је било сукоба али не може да определи које врсте. Окривљене не познаје, видео их је у судници и сигуран је да никога од њих није видео да гађа зграду амбасаде или да учествује у тим сукобима. Није видео никог од присутних окр. које је и погледао у судници, да учествује у било каквом сукобу нити да било шта баца ка амбасадни.

Сведок [REDACTED] пред истражним судијом је дана 17.05.2012 навео да је поводом митинга из Новог сада организовано око 12-13 часова кренуо за Београд. Аутобус је паркиран код Ушћа, а пешице су сви отишли до Народне скупштине. Стајао је код фонтане. После митинга су шетњом дошли до Америчке амбасаде. која је већ горела. Био је у друштву са Косановићем, Новитовићем Томином, Бацковићем и [REDACTED]. Када су пришли амбасадни, са стране је било полиције која их је ка амбасадни и усмеравала. Сведок је навео да је када су стигли, на том месту већ било доста људи, полиције, амбасада је већ горела, био је хаос. Покушао је да се сви окупе, да буде заједно цело друштво, али је само успео да се нађе са сада пок. [REDACTED] и да са њим се удаљи, а тек касније је успео да стигне до аутобуса. Навео је да не познаје Вучковића, Седлара, Ерцега, Маринкова, Николић Драженка, [REDACTED] Томаса, а познаје Томина и Косановића и Бацковића. Они које познаје када су били близу њега нису имали у рукама бакље, нису гађали полицију, нити било шта бацали у правцу амбасаде, а док је био код амбасаде видео је момка кога не познаје, на прозору амбасаде са спољне стране, са бакљом и видео је како је бакљу убацио унутра. Навео је да су

он и пок. [REDACTED] у неку руку били организатори доласка на митинг из Новог Сада, навео је да су тог дана пили, у аутобусу и испред скупштине се пило пиво, али нико није био пијан. Због тога што је на неки начин био организатор познато му је да они који су са њим били у друштву нису ништа бацали на зграду амбасаде, нити је било ко нешто имао у рукама. Објаснио је да је са групом коју је водио, двадесетак другова, дошао до Америчке амбасаде, и ту се изгубили, па су били у контакту путем телефона. Једино са пок. [REDACTED] није могао да успостави контакт јер су га звали, али се он на телефон није јављао. Није видео тренутак када је [REDACTED] ушао у амбасаду, зна да је он био добар друг са Косановићем и мисли да су њих двојица били заједно. Пок. [REDACTED] је видео последњи пут испред Америчке амбасаде где је дошло до комешања, па га је изгубио из вида. Сведок наводи да не зна где је Турска амбасада, а поред Хрватске амбасаде су само проšli. Видео је да нека њему непозната лица бацају нешто у правцу Хрватске амбасаде. На претресу 15.10.2013. године је додао да је у питању 20 и неки фебруар 2008. године, када је двадесетак њих су из Новог Сада дошло за Београд на митинг код Скупштине РС. Последњи пут заједно су стајали код фонтане и договорили се да се не одвајају и да се након шетње до Храма Светог Саве, заједно врате за Нови Сад. Стајали су док је трајао митинг код фонтане, лево од скупштине гледајући у правцу скупштине. Када су стигли до амбасаде САД, она је већ горела, а у тој гужви су остали само сада пок. [REDACTED] он а остали су се ту негде изгубили. Пок. [REDACTED] није видео да је утрчао у амбасаду. У шетњи, група у којој се налазио је била на крају колоне, и требало им је отприлике пола сата док нису стигли до Америчке амбасаде. Познаје Косановића, Томина, Новитовића и Бацковића који су том приликом између осталих били на митингу као и сада пок. [REDACTED]. Видео је да неки људи циглама гађају Америчку амбасаду, видео је једног дечка како стоји на прозору амбасаде са бакљом у руци, а осим те бакље можда је видео још једну која је убачена кроз прозор амбасаде. Једини улаз могући у амбасаду је био кроз тај прозор, јер су врата блиндирана. Није видео да је неко пао са зграде иако се налазио око 50-ак м од граде амбасаде САД и то заједно са сада пок. [REDACTED]. а друге није видео од другара у тој гужви па ни пок. [REDACTED]. Када су стигли до зграде америчке амбасаде горела је кућица испред, а одмах чим су наишли догодило се да је младић који је био на прозору бацио бакљу унутра у зграду па је почело да гори. По његовом мишљењу једини могући улаз у зграду био је управо кроз тај прозор на коме је био младић са бакљом. Ту су се задржали 15-ак минута када их је полиција „гурнула“ у другу улицу након чега су их пустили да наставе даље где су дошли до аутобуса и тек у аутобусу је видео преостале другове, а тек у Новом Саду сазнао да је у амбасади изгорео [REDACTED]. Сведок је навео да је полиција била на све стране, али у почетку нису реаговали. Касније су почели да потискују демонстранте. Понављао је да нико од окривљених које познаје и који су били са њим није видео да нешто баца на зграду амбасаде, нити је имао било шта у рукама, није видео да то чини ни окривљени Томин Ђорђе. Нико од преосталих окривљених не попунаје нити препознаје па није видео да је било ко од окривљених који су у судници бацао камене, бакље и слично на зграду амбасаде.

Сведок [REDACTED] у полицији је навео да је са пријатељима дошао за Београд и након говора испред скупштине кренуо ка Храму. Сви који су из Новог Сада дошли били су заједно, па је маса кренула и он за њом и тако се једног момента нашао у улици где је Америчка амбасада. Она је горела, контејнери се растурали. Био је у друштву са [REDACTED], па су отишли са тог места до аутобуса. Пок [REDACTED] а је знао из виђења, видео га је када су преко Бранковог моста ишли ка скупштини на митинг. Познаје Косановића, Бацковића и Седлара, видео их је на митингу, али се не сећа да их је видео испред амбаседе. Када је био код амбаседе она је већ горела, видео је да је било бацања камења, а нека особа је на њега гурнула контејнер, па се с њим посвађао. Познато му је да је Хрватска амбасада у тој улици, али не зна где је Турска амбасада. На претресу 15.10.2013 је навео је само из виђења познавао пок. [REDACTED], Косановића, Бацковића –из краја, и Седлара, али се са њима не дружи. Последњи пут их је видео када су, након што су стигли аутобусом из Новог Сада, кренули ка Народној скупштини, је видео поново, али сигуран је да их није видео испред Америчке амбаседе. Тада је био са [REDACTED] кога је срео, јер је остале другове изгубио. Зграда амбаседе је већ горела када је стигао до ње, куљао је дим изнутра. Био је удаљен око 30 – 40 метара са леве стране. Видео је да неки гађају амбасаду али није видео чиме. Испред амбаседе је био можда 5 или 10 минута. Никога од окривљених није испред амбаседе видео.

Сведок [REDACTED] код истражног судије је навео да је 21.02. био у Београду, са тројицом другова – браћом [REDACTED] и [REDACTED] и после митинга је требало да се иде до Храма, али кретао се са масом и тако нашао код Америчке амбаседе. Она је већ горела, видео је на другом спрату где су истакнуте заставе, једног дечка и иза њега пламен. Видео је и како је тај дечко скочио. У гужви код амбаседе, [REDACTED] су се изгубили, и тек касније су се нашли. Навео је да познаје Томина и Новитовића, али их овога дана није видео. Пред истражним судијом дана 17.05.2012. је додао да је када су стигли до Амбаседе САД она је већ горела, а то је закључио јер је из ње куљао дим. Ту се задржао можда десетак минута, и то на месту тачно преко пута зграде амбаседе. Сећа се да је видео једног дечка који је искочио из амбаседе и то са спрата, а није видео да је било ко ушао у амбасаду. Пок. [REDACTED] није познавао. Видео је да су летеле каменице према згради амбаседе, бакље није видео. Међу окривљенима не препознаје тог дечка који је искочио из амбаседе, нити међу окривљенима препознаје било кога ко је бацао нешто на зграду амбаседе. Познаје од раније окривљене Томин Ђорђа и Новитовић Марка., али их није видео испред Амбаседе САД.

Сведок [REDACTED] је навео да је организованим превозом, дошао из Новог Сада, да се изгубио и разишао са друговима, па се успут нашао са [REDACTED] [REDACTED]. Кретао се са масом и тако дошао до места где је нешто горело, где су стајали са стране десетак минута и гледали шта се дешава, а онда таксијем отишли до паркираних аутобуса. Београд не познаје, не зна која је зграда горела, касније је сазнао да је то амбасада. Навео је да је на том месту било доста људи, није видео

бацање камења. Косановић Николу зна из виђења, као и Бацковића, није их на том месту где је горело видео. Зна ко је Седлар Душан. Пред истражним судијом је додао да испред Америчке амбасаде је било пуно људи испред њега, није видео да бакље, нити било шта слично лети ка згради амбасаде. Ту се задржао неких 5 минута. Када је стигао зграда амбасаде је већ горела. Није познавао пок. [REDACTED] Никог од преосталих окривљених нити препознаје сада у судници као особе које су биле испред амбасаде

Сведок [REDACTED] на претресу 13.02.2014. је навео да је са Партизановог стадиона организовано кренуо у шетњу до Скупштине Републике Србије где је био одржан митинг. Био је сам није, никога познавао, па када је маса јурнула, и то свако на своју страну, он је дошао до зграде Генералштаба у Немањиној улици. Тада је дошао и кордон полиције бригада за разбијање демонстрација, нашао се са девојком и отишао на Нови Београд. Никог од окривљених не препознаје нити их се сећа са протеста. Није познавао пок. [REDACTED] Док је био код Генералштаба видео је масу људи у Кнеза Милоша, није сигуран да ли су били тачно испред Америчке амбасаде, нешто су гађали али није видео тачно шта. Ту се задржао веома кратко, није видео било какве запаљиве предмете, нити пожар или дим. Процењује да је најближе пришао амбасадџи САД можда 300 или 400 метара.

Сведок [REDACTED] у истрази наводи да је два пута био код амбасаде, али не зна датуме. Када је у питању паљење, налазио се преко пута у маси људи, дошло је до инцидента и бацања бакљи, па се удаљио и није ни видео да гори амбасада. Могуће да је први пут био 17.02, са десетак другова у близини амбасаде, али је брзо отишао па се не сећа детаља. На претресу је додао да се не сећа који је датум у питању, али зна да је био у граду, из медија је сазнао за протест у вези Косова, дошао је до Америчке амбасаде из правца Трга Републике. Испред Америчке амбасаде је било људи, све је било мирно, људи су певали, а касније су почели да се гурају и да гађају камењем полицију, па је изашао из масе, отишао до Ташмајдана а потом кући. Не може да определи колико је дуго био испред Америчке амбасаде, можда два сата, стајао је на тротоару преко пута амбасаде. Није видео ни пожар ни дим, нико није улазио у зграду, испред је био кордон полиције. Никога од окривљених не препознаје, нити их је тада видео, у судници их види први пут. Разлику од исказа из претходног поступка када је рекао да је дошло до инцидента, бацања камења, бакљи, што на претресу не говори већ супротно, објаснио је тиме да се не сећа, описује да се «Не сећам се ни шта сам јутрос јео». Наводи да је тачно да је два пута био испред зграде Америчке амбасаде, али не може да определи да ли догађај о коме прича је био први или други пут. Када описује да је други пут био испред амбасаде, наводи да је прво био на митингу, а након тога отишао до Америчке амбасаде, не сећа се да ли је био сам или у друштву, задржао се 15 – 20 минута и након тога отишао кући. Оба пута када је био код амбасаде све је било мирно, нико није бацао бакље на зграду амбасаде, али су бакљама гађали полицију. Ни први ни други пут није видео да је неко улазио у амбасаду. Да је Амбасада САД горела сазнао је преко телевизије.

Сведок [REDACTED] код истражног судије је навео да је у време ових догађаја имао мало више од 15 година, са друговима [REDACTED] и [REDACTED] је организовано из Новог Сада дошао у Београд, на митинг. Пратили су митинг са фонтане, а после тога је кордон полиције усмеравао масу па су се тако и они нашли код зграде амбасаде. Зграда је већ горела, био је хаос, па су он и [REDACTED] побегли у парк код железничке станице, дошли до аутобуса и вратили се у Нови Сад. Познаје Косановић Николу и Бацковића. видео их је када су стигли сви из Новог Сада. Сматра да су он и другови били удаљени од амбасаде око 100 до 200 метара, видео је да зграда гори, тек касније је сазнао да је то амбасада. Када је кренуо после митинга мислио је да иде на молебан. На претресу дана 11.12.2013. године додао је да је организовано аутобусима са Сајмишта из Новог Сада дошао у Београд, прешли су сви пешице преко Бранковог моста и стигли до фонтане, није сигуран да ли је у питању Скупштина Републике Србије, а након митинга су кренули у шетњу ка Храму Светог Саве на Молебан и раштркали се, јер је одједном видео да људи беже. Када је настао општи хаос побегао је са [REDACTED] у парк, у близини железничке станице у Београду, а не зна како су стигли до аутобуса. Пок. [REDACTED] је знао само из виђења, не сећа се да ли је био са њим у аутобусу када су из Новог Сада долазили за Београд, ни у Београду. Од окривљених зна из виђења Бацковића и Косановића, али се са њима није дружио јер је много млађи од њих. Није их видео када је настао хаос, а последњи пут их је видео код фонтане где се митинг одржавао. Код зграде амбасаде је био удаљен око 150 – 200 метара и када је почео „тај хаос“, отишао је. Видео је ватру код Амбасаде САД, и то са првог спрата. али не зна да ли је у питању ватра или су у питању бакље, али се сећа да када је наишао на тих 150 – 200 метара од амбасаде, видео је да амбасада гори. Сигуран је да је митинг посматрао из неке фонтане, а да је колону која је после митинга кренула усмеравала полиција. Тада су са њим били [REDACTED] и [REDACTED], али су се у гужви изгубили, па су остали [REDACTED] и он сами и тако стигли до амбасаде. Није видео ни једно лице да држи бакљу, нити да је било ко бацио бакљу. када му је предочено да је сведок [REDACTED] рекао да је био са [REDACTED] удаљен од зграде амбасаде око 100-150 метара, да је видео човека који се налазио на једној згради, за кога није сигуран да ли је седео или стајао и који је у руци држао нешто запаљиво, а да је могуће да је у питању бакља, навео је да је био са Прицом у тим тренуцима, да су се остали раштркали, све се дешавало веома брзо и једноставно су се неки у тренуцима изгубили. Када му је предочено да [REDACTED] каже да се не сећа ни ватре ни дима већ може да претпостави да је зграда горела због црвеног одсјаја на прозору зграде, а да он каже да је видео ватру која долази из те зграде, наводи да је у шоку и да му се све тако чинило, а и сада мисли да је у питању била ватра. Међутим није знао да је у питању Америчка амбасада то је касније сазнао из медија. Није видео да неко нешто баца ка згради амбасаде. Можда су он и Прица били на том месту око 10 до 15 секунди, али је видео ватру, настао је хаос па је отишао у супротном правцу. Иначе из Новог Сада је дошао на митинг и молебан.

Сведок [REDACTED] пред истражним судијом је навео да је био једног

од ова два дана 17.02 или 21.02.2008. године, не зна тачно ког. Сећа се да је својим аутом дошао из Смедеревске Паланке, паркирао код Партизановог стадиона, пешке отишао на митинг. Враћао се и прошао поред зграде амбасаде, била је гужва, ишао је супротном страном улице, нека лица су палила бакље, али зграда није горела. Био је ту око 5 минута и отишао. Видео је полицију у кордону.

Сведок [REDACTED] на претресу дана 14.06.2013. године је навео да се не сећа ког датума је то било, али зна да је чуо на ТВ-у да ће бити протест на Тргу Републике у вези Косова, па је отишао са млађим братом који је тад имао 11 – 12 година. Тамо се већ налазила мања група људи, било је ту и старијих људи. Када је почела шетња кренуо је и он са братом и дошли до зграде Америчке амбасаде и налазили су се преко пута на неком паркингу. Одједном су ту почели да са свих страна пристижу људи, а тада су почели ту да наилазе људи са свих страна. Провео је на том месту преко пута око сат или сат и по времена и за то време су се певале песме, било је пуно људи, видео је да неки бацају каменице ка згради. Неки од окупљених су држали упаљене бакље, али није видео да је бакље ка згради било ко бацао ка згради амбасаде. Тада су почели нереди, стигли су кордони полиције, па је брата одвео кући. Не сећа се да је неко покушао да уђе у амбасаду нити верује да би то могао да види са позиције где се налазио, а није видео никога унутар нити на згради амбасаде. Он и брат су за сво време док су ту били само певали и били су у маси. Осим што је видео да неки момци камењем гађају зграду и врата амбасаде, није видео да је неко покушавао да уђе у зграду. Не познаја особу која му је у судници показана као Николић Драженко.

Сведок [REDACTED] на претресу дана 14.06.2013. је навео да је отишао на митинг у Београд са комшијом [REDACTED]. Иначе не зна где је Турска Амбасада тако да и не зна да ли су се у неком моменту налазили код те амбасаде. Око пола сата до 40 минута су он и [REDACTED] шетали на митингу, нигде се нису задржавали, а у једном моменту је почео неки хаос, људи су трчали на све стране, било је ту и полиције, која је бацила сузавац, а како није имао личну карту, отишао је кући, а [REDACTED] је отишао на другу страну. За сво то време није видео да је било ко шта разбио или бацао нити да је било шта ломио. Једино што је видео јесте да су полицајци бацали неки дим. Није видео да је [REDACTED] било шта бацао, гађао нити да је покушао било какву камеру да ишчупа. Није видео да се [REDACTED] пењао на стуб нити да је окретао било какву камеру. Није видео да је шутирао било каква врата нити металне решетке. Након што му је предочена одбрана окр. [REDACTED] који је на гл. претресу изјавио да се попео на стуб Турске амбасаде и окренуо камеру, изјавио је да то није видео јер је отишао на другу страну, и не зна шта је он тада радио. Објаснио је да је у ВПД Крушевац због крађа, а да се против њега не води поступак у вези ових демонстрација.

Оцењујући исказе сведока суд је нашао да су они истинити и убедљиви и да су сведоци у исказима описивали све што су видели. Приликом оцене исказа сведока значајно је било и да су исказе давали после четири и више година од догађаја, када сећање није свежа и не може бити потпуно детаљно и исцрпно.

Друга околност значајна за оцену исказа сведока била је с једне стране чињеница да окривљене не познају или их познају из виђења или неке од њих познају, али наводе да их нису видели код зграде Америчке амбасаде, па су стога подаци које су сведоци могли пружити само они који се односе на сам догађај и чињенице које нису биле спорне-да је дошло до бацања каменица на зграду Америчке амбасаде, бацања бакљи и да је зграда запаљена. У погледу ових чињеница неки од сведока наводили су да су видели бакље, али не и да их неко баца на амбасаду, као што су то исказивали сведоци [REDACTED] и [REDACTED] неки да су видели да зграда гори, или да је зграда већ горела када су дошли, и то сведоци [REDACTED] и [REDACTED] не, [REDACTED] и [REDACTED] или да су видели неке особе на згради, како су о томе сведочили [REDACTED] и [REDACTED]. У овом делу значајно је да сведоци листом наводе да нису видели нити су описивали особе које су бацале каменице, бацале бакље, биле на згради или покушавали да уђу. Из исказа сведока у погледу догађаја код зграде Америчке амбасаде и напада на њу суд је утврдио да су на различитим деловима зграде уочени пожари и то на средњем делу другог спрата, где се налазе заставе, на првом спрату, на улазу у Амбасаду и у стражарској кућици испред Амбасаде како то различито наводе [REDACTED] и [REDACTED]. Такође искази сведока једино када се повежу са општепознатим чињеницама да су тек када је зграда запаљена дошли полицајци могу да доведу до закључка да су сведоци у различито време били код зграде амбасаде, па опет када се и то повеже са њиховим наводима да је зграда горела или да су видели дим и слично да се закључи који је део зграде први а који следећи запаљен. Искази сведока потврдили су одбране окривљених да је долазак на митинг био организован како из других градова тако и у Београду јер сведок [REDACTED] који наводи да је у организацији Српске Радикалне странке са Старог града стигао испред Народне скупштине Србије на митинг, као и окривљени Вучковић Дејан, који је рекао да је неколико дана пре скупа добио СМС поруку да ће се наведеног дана одржати митинг и да се одазове, са потписом СНС-а, јер је њихов члан, да је према упутствима из те поруке отишао наведеног дана испред универзитета „Браћа Стаменковић“ у близини хале „Пионир“ где је затекао окупљених већ око 100 чланова, након чега су сви пешнице кренули ка скупштини. Због тога су искази сведока иако оцењени као истинити, ограниченог значаја за утврђивање да ли су окривљени на начин на који то оптужница описује предузели радње које имају обележја кривичног дела које има се ставља на терет.

Дакле из исказа сведока је суд утврдио да је долазак на митинг био организован, да су сведоци како су сви навели аутобусима стигли до Новог Београда, пешнице у колонама и групама до Скупштине, присуствовали митингу, а затим били код Америчке амбасаде. Сведоци су видели да непозната лица бацају каменице и предмете на зграду, тако [REDACTED] казује „неки су каменицама гађали амбасаду“, [REDACTED] видео је да неки људи циглама гађају Америчку амбасаду а неки нешто бацају на Хрватску Амбасаду, [REDACTED] видео је да је било бацања камења, да неки гађају Амбасаду али није видео чиме [REDACTED] видео је да су летеле каменице према згради амбасаде, [REDACTED]

видео је да неки бацају каменице ка згради. Да појединци држе бакље видели су [REDACTED] а, [REDACTED] и [REDACTED], да зграда гори [REDACTED]. [REDACTED] а да се на згради налази младић [REDACTED] и [REDACTED]. Из исказа [REDACTED] који је навео да је пожар по његовој процени био на првом спрату, исказа [REDACTED] који је навео да је видео да гори кућица испред Амбасаде, исказа [REDACTED] који је навео да је горео улаз у Амбасаду, [REDACTED] који је навео да гори средишњи део Амбасаде, и из исказа сведока [REDACTED] који је навео да је горео други спрат амбасаде, те [REDACTED] који је видео да куља дим из Амбасаде, суд је закључио да је до пожара дошло на више места на Амбасади и у њеној непосредној близини и да је очигледно да зграда није на свим овим местима запаљена истовремено. Такође, из исказа сведока је утврђено да је код амбасаде био окупљен већи број људи јер то сви идентично наводе, а да је полиција у возилима „Хамер“ и стигла након што је Амбасада почела да гори. На простору испред амбасаде је пре и када је стигла полиција била велика гужва и како сви сведоци описују хаос. Такође из исказа сведока утврђено је да је полиција обезбеђивала митинг, после тога усмеравала грађане, али да код амбасаде полиције није било.

У доказном поступку осим што су саслушани сведоци изведени су и други докази, прочитани су писани докази, испитан је вештак, прегледани су и видео записи.

[illegible]

Из пресуде Вишег суда [REDACTED]
[REDACTED]
К [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] ва [REDACTED]

Из пресуде Апелационог суда [REDACTED]

У Записнику о вештачењу [REDACTED] УКП-НКПЦ од 1.06.2011 године и мишљењу је наведено да је анализиран неспорни узорак [REDACTED] (против кога се водио поступак)-букални брис, који је поређен са ДНК профилем особе мушког пола добијеним из спорних биолошких трагова крив па да је утврђено се ДНК профил [REDACTED] поклапа са ДНК профилем особе мушког пола добијеног из спорних биолошких трагова крви са достављених брисева.

У налазу и мишљењу вештака Лазара Нешића и Славка Павловића од 8.04.2008.године наведено је да се зграда амбасаде САД састоји од приземља, спрата и поткровља, да су трагови горења присутни само у приземљу зграде, док на спрату и у поткровљу углавном постоје трагови сагоревања настали пожаром. У приземљу су прегледане просторије и трагови пожара констатовани и то «траг ореола» изнад прозора десне канцеларије, гледано од улице према згради, а у тој просторији је затечен леш и у тој просторији сав горивни материјал је уништен у пожару. пожаром је била захваћена улазна просторија на којој су врата коагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника. У ходнику који се простире између пријемне просторије и просторије у коју улазе службеници амбасаде постоје незнатни трагови продуката сагоревања и то у вишим деловима ходника, а стешпениште које води на спрат је оштећено пожаром на свом нижем делу. На основу овог описаног стања закључено је да се центар пожара налази у просторији у којој је затечен НН леш (десна канцеларија приземља, гледано од улице ка згради амбасаде). Ова је просторија прегледана па су уочени остаци изгорелог намештаја, али се ова просторија није годинама користила. Са свих зидова је отпао слој кречног малтера као последица деструкције настале високом температуром пожара, дрвена конструкција плафона је интензивно оштећена пожаром читавом површином, а најинтензивније на делу ближе прозору, могуће и услед струјања ваздуха и довода свежег ваздуха кроз прозор који је био неопходан за сагоревање. НН леш је затечен на поду на леђима, десном ногом положеном преко степенишног рукохвата, који је са степеништа улаза за грађане доспео у спорну просторију. На лешу су затечена два метална носача која су се откачила са зида у каснијој фази пожара. Испод главе НН леша је затечен део изгореле дрвене греде која је горела и са доње стране а исти траг могао би да укаже да је лице чији је леш пронађен ушао у просторију када се у њој пожар већ развио. На основу великог степена оштећења свог горивног материјала у просторији као и чињенице да нико од запослених у амбасади није знао да објасни распоред намештаја и других предмета у просторији, није се поуздано могао утврдити положај центра пожара у спорној просторији. Вештаци приликом прегледа нису осетили присуство евентуалних испарења лако запаљивих течности које се најчешће користе за иницирање пожара. У просторији, пошто се дуже времена није користила, нису постојали стабилни извори енергије који би евентуално били узрок пожара. Просторија је била испуњена старим комадима дрвеног намештаја који представља запаљиви материјал. Вештаци су навели и да су дана 26.02.2008.године прегледали видео материјал са безбедносних камера на којима се види како једно лице око 18,57 часова у спорну просторију

Из исказа вештака **Павловић Славка** са главног претреса у предмету Окружног суда у Београду **УП** произилази да је вештак навео да су прегледали снимке амбасадe, и да се види да је бакља убачена у 18.57, да су снимке скинули са интернета и такве снимке немају у полицији. Вештак не може да искључи могућност да је просторија упаљена изнутра. Види се да је бакља убачена унутра, није могао да одговори после колико времена може да се развије пожар, то зависи од довода кисеоника, промаје, а искључена је могућност да је до паљења дошло ван ове просторије. Такође се види да су појединци уништавали безбедносне камере, тако да нема ни тих снимака. Пожар је могао да буде инициран и паљењем горивног материјала у просторији и контактом таквог материјала са отвореним пламеном.

Вештак Павловић Славко испитан је на претресу дана 19.05.2015.године и навео је да се сећа вештачења које је обавио и да је већ био на претресу поводом тог догађаја и вештачења. По струци је дипломирани машински инжењер и вештак за утврђивање узрока пожара и експлозија. Навео је да је задатак вештачења био да се установи односно утврди узрок пожара на Америчкој амбасади. Он је те ноћи када је дошло до пожара изашао и са екипом био на лицу места, обрадили су га, и он и колега су донели закључак о узроку пожара што су и навели у вештачењу. Објаснио је да су у току ноћи када се пожар и догодио били на лицу места, а и сутрадан су вештачење обавили по дану и у сали. Навео је да је пре наредбе за вештачење био на лицу места ради фиксирања трагова. Узрок пожара био је контакт отвореног пламена и горивог материјала у једној просторији у средњој соби, из дела зграде који је окренут ка улици. На основу каснијих снимака, и осталог је касније навео да тај отворени пламен може да буде од сигналне бакље. Објаснио је да се сигнална бакља ставља у рад, односно пали, повлачењем потезача којим се активира припална смеша која се у бакљи налази. Након тога та смеша се пали и баца и бакља се одбацује. Након тога та сигнална смеша гори у бакљи и даје одговарајући сигнал, одређену боју, у зависности од састава припалне смеше. У просторији коју је прегледао нису нашли остатак бакље што је и логично јер је тело и платика тврдо и то би се истопило јер је пожар трајао дуго. Дакле објаснио је

бакља се пали тако што се одврне одговарајућа навртка, потом се активира иницијално средство које пали припалну смешу и када почне да гори та припална смеша даје одговарајуће светло. Реално ако би се бакља бацила у неки пламен или нашла у неком пламену тај пламен би заменио иницијалну смешу бакља би се упалила и дала одговарајуће светло. Објашњавајући да постоје три различита светла која потичу од три различита хемијска елемента који опет имају различите тачке на којима се топе, и што је и наведено у вештачењу, навео је да се ради о каталожним подацима. Бакље су дужине око 30 цм, а полупречника око 3 цм, али се ради о каталожним подацима које не зна прецизно. Одговарао је и на питања бранилаца да ли је могуће да се бакља запали и пламеном упаљача или запаљеном гомилом новина и навео да све то делује нетипично јер би нпр. пламен паљача морао дуго да држи код бакље, мада отворени пламен може упалити бакљу. Навео је и да центар пожара у просторији коју је прегледао није нашао јер је све изгорело, бакља је била у потпуности истопљена, и затекли су велику количину разног материјала. Када му је предочено да је у предмету против окривљеног [REDACTED] пред Вишим судом у Београду наводио да не може да искључи могућност да је просторија упаљена изнутра навео је да остаје код тих тврдњи. Такође да је приликом давања налаза и мишљења прегледао видео снимке и уочио особу која споља убацује бакљу у зграду, мисли и да је видео више особа које су бакље упалиле изван објекта, и касније на ТВ снимцима да више особа које се налазе споља убацује упаљене бакље. навео је да су бакље убачене од споља, али да не може да искључи могућност да је неко ко се нашао у просторији упалио оно што се налазило у просторији. Навео је и да је видео тело покојног које је било веома оштећено.

У записнику о увиђају Кри [REDACTED] од 22.02.2008 године који је обавио истражни судија у Амбасади наведено је да је у просторијама затечен угљенисани леш. На првом и другом спрату затечени су трагови пожара, а заштитне решетке на прозорима су откинуте. Истражни судија је у просторије ушао око 23.55 часова. Лице места су просторије на првом спрату, које се налазе одмах до улице Кнеза Милоша. У просторији лево гледано из унутрашњости затечено је беживотно тело, угљенисано, на леђима, са делом црева која су испала са леве стране. Горњи део тела прекривен слојевима шута, и делићима стакла и преко њега две металне шипке. Просторија и она одмах до ње потпуно су изгореле, у њима нема намештаја осим једне црне кожне канцеларијске столице. Присутан је надражујући мирис. Увиђај је рађен уз батеријску лампу. Пронађено и фиксирано је 17 трагова, и неки су налик на крв. Увиђају је присутан лекар судске медицине, али се није могао изјаснити о полу леша. Из трагова крви је узет узорак ради ДНК анализе. Трагови су фотографисани и сачињена је скица лица места. Тело пренето на судску медицину. Наложено да се прибаве сви могући снимци дешавања у амбасади и око ње. Увиђај је трајао до 1.50. Уз записнику се налази и напомена да је судија обавештен од стране судске медицине да се ради о мушком лешу старом 20-30 година. Истражни судија дао је налог полицији да прегледа место и по дневном светлу.

У налазу НКТЦ [REDACTED] након прегледа и анализе достављеног материјала са увиђаја, који су сви означени као „траг црвене боје“, је наведено да се трагови који су узети у амбасади и из крви не поклапају са ДНК профилем покојног [REDACTED] а добијени ДНК профили потичу од пет НН особа мушког пола.

У обдукционом записнику Института за судску медицину ВМА за пок. [REDACTED] је наведено да је смрт насилна и наступила услед акутног тровања угљен моноксидом и услед опекотина. Акутно тровање угљен моноксидом и опекотине настали су у условима заживотног доспевања и боравка у атмосфери пожара. У узетој лешној крви је пронађено присуство алкохола од 1,5 промила. Уз ово се налази и Извештај о резултатима токсиколошко хемијске анализе Института за токсикологију и фармакологију ВМА, која је обављена ради анализе на присуство алкохола, карбоксихемотробин, психотропних лекова, бојних отрова и опијата, па је наведено да је у узорцима крви доказано само присуство алкохола.

Оштећени [REDACTED] је на записнику од 20.03.2008 пред истражним судијом навео да је пок. Зоран тога дана, око 14 часова, заједно са другом [REDACTED] и Косановић Николом отишао у Београд на демонстрације. Нормално се понашао пре тога. Имао је на себи плаве фармерке, дукс бели са капуљачом, браон јакну и сребрнасте патике. Мајка га је звала око 18,45, али је телефон био недоступан. Сутрадан су их обавестили да је погинуо. Пок. Зоран је носио златни ланчић који је полиција вратила, био је спортиста и тренирао фудбал, није пушио нити користио дрогу, понекад је пио пиво али се није опијао. Није се придружио кривичном гоњењу, нити поставио имовинско правни захтев.

Из дописа МУП РС сектор за заштиту и спасавање, који су сви насловљени као „Команданту ватрогасне бригаде“ утврђено је да је сачињена службена белешка да су дана 21.02.2008. године око 19,10 часова, изашли на локацију Палата правде, и у 19,25 добили наређење КОЦ да крену у ул. Кнеза Милоша на зграду амбасаде, да су на лицу места затекли екипе из Ватрогасног батаљона Вождовац, који су започели акцију гашења пожара, па су и припадници ове бригаде распоређени да помажу колегама.

- Потписник Барој Небојша је добио задатак да замени колегу унутар објекта, на пословима догађивања, и у једној просторији која је била веома задимљена, колега је осветлио лампом део просторије и тада је пронађен угљенисан леш.
- Из службене белешке коју је потписао ватрогасац Видосављевић Саша наведено је да је око 19,10 изашао на локацију Палата правде да је одатле упућен до амбасаде где је помагао колегама, да је сишао у просторију високо приземље, где је наставио са догађивањем греда на плафону.
- Из белешке ватрогасца Буквић Дејана је утврђено да је он учествовао у гашењу Америчке амбасаде и да је у зграду ушао преко лестава на балкон високог приземља, да је прозор био разбијен а решетке изваљене и ушао је тако у прсторију. У њој ништа није горело и није било дима, а из ње је ушао у просторију десно која је горела прозори, врата, плафонска конструкција и папири који су били на поду. Када је завршио са гашењем, степеницама се попео у просторију која је на

међуспрату, у којој ништа није горело, где је затекао фотокопир апарат, сви прозори и врата су били затворени. Није могао да их отвори да раздими просторију. - Из службене белешке ватрогасца Кривокапић Драгана је утврђено да је он упућен на гашење стана у приземљу у улици Кнеза Милоша бр.64, а након тога на гашење Америчке амбасаде где је установио да гори приземље, да је ушао унутра са навалном екипом и установио да у просторији гори плафон и каратаван, а да је после локализације тих пожара отишао на извиђање и установио да на првом спрату гори паркет у једној просторији.

- Из службене белешке коју је потписао Икадиновић Миодраг проистиче да је он био на локацији Палата правде, а одатле до зграде амбасаде и као навална група је ушао у амбасаду преко терасе на високом приземљу. Унутра су затекли колегу из батаљона Вождовац, па кренули у извиђање високог приземља и првог спрата и гасили паркет на првом спрату. Навео је да је са колегом Небојшом гасио просторију десно од терасе у приземљу и да је осветљавајући просторију приметио нешто налик на леш.

- Из службене белешке коју је потписао Лазих Бојан проистиче да је он учествовао у гашењу, ушао преко терасе у просторије и гасио плафон у приземљу и под првог спрата.

- Из службене белешке Радовић Небојше је утврђено да се он преко мердевина попео на први спрат да би штитио други део зграде од ширења пожара.

- Из службене белешке Тадић Зорана је утврђено да је он преко терасе на првом спрату ушао и спречавао ширење пожара.

- Из службене белешке Савић Јована проистиче да је он извршио распоред снага, да је навална група ушла преко терсе на високом приземљу а да се друга група преко терсе на првом спрату попела да би спречавала ширење пожара. Обавештен је у 21, 30 да је пронађен леш,

Из службене белешке команданта одељења и вода утврђено је да је око 19 часова добијен позив да је испред амбасаде САД окупљен велики број грађана да се агресивно понашају и постоји опасност да зграда буде запаљена. У правцу амбасаде су упућена 3 ватрогасна возила бригаде Вождовац, која су већ интервенисала на гашењу пожара у броју 64 у близини Хрватске абасаде, а из бригаде Звездара су упућена 2 возила и две аутоцистерне. Око 19,50 је добијено више дојава и информација да је група демонстраната провалила у зграду и да је пале. Упућене су затим снаге: једно навално возило и једна цистрена, из ВСЈ Вождовац, које су биле у непосредној близини, као и оне које су биле лоциране код Палате правде. Екипе из ВСЈ Вождовац су стигле у 19.55, а пар минута касније и Звездара. У том моменту је било захваћено приземље и спрат средишњег дела амбасаде, а екипе су приступиле гашењу продирањем млаза у унутрашњост објекта, преко терасе са спољашње стране. Пожар је локализован у 22.05h. Установљено је да је у приземљу у једној просторији горео каратаван, да је у њој било пуно дима и продуката горења, да је и у још једној просторији горео каратаван на делу који се наслањао на прву просторију, а дрвено степениште које води на први спрат је горело целом површином, на првом спрату је горео паркет у обе просторије. По завршетку раздимљавања и догађивања у 21.37 је нађен леш.

Због потреба увиђаја екипа ВСЈ Звездара је остала на месту до 3.16 часова

У допису – **ноти амбасаде САД од 19.9.2013.** године достављен је део архивске грађе за коришћење искључиво у процесу кривичног гоњења који обухвата копије 3 ЦД-а који садрже снимке камера амбасаде од 21. 02. 2008.године, потврде о поправкама штете настале на амбасади и рачуне и потврде за плаћени прековремени рад и додатне трошкове поводом поправки амбасаде.

На претресу су прегледани **видео записи** које је предложио заменик ВЈТ дана 19.05.2014.године уз образложење да се тиме доказује учешће сваког од оптужених и чињеницу да се они нису случајно нашли на том месту, те да су могли да место напусте. На претресу дана 3.04. 2015. године је суд донео решење да се издвајају се из списка предмета видео записи које је сачинила ОЈРМ на дан 17.02.2008 и УКП на дан 21.02.2008. године који се налазе у списима предмета па се исти по правноснажности овог решења имају затворити у посебан омот и чувати код судије за претходни поступак одвојено од осталих списка. Ово решење је укинато решењем Апелационог суда, Након тога изведени су ови докази. У односу на тачку 1 прегледан је видео материјал РТС, видео снимци ТВ Б92, и видео материјал са безбедносних камера САД. У односу на тачку два оптужнице која се односи на догађај од 17.02.2008.године прегледан је видео материјал ТВ Прва-почетак и видео материјал ОЈРМ у временском периоду од 18,15 до 18,20 часова. Видео записи су прегледани на претресу 02.04.2015.године и то на начин да су преко монитора приказани у судници уз заустављање на тражење странака, бранилаца и пуномоћника оштећених, како би их кометарисали и указивали на нешто што сматрају значајним, а како би то било и записано у записник са главног претреса.

Према снимку са **безбедносних камера САД** и то са безбедносне камере са зграде амбасаде, а снимак је прегледан почев од 18:49:43 када се види да испред амбасаде стоји полиција, и да испред амбасаде нема грађана. У 18.50 видљиво је да се поред зграде Амбасаде налази група-неколико полицајаца. Види се да овим полицајцима прилази један полицајац, даје сигнал руком и затим се полицајци посебно удаљавају, и да су сви већ отишли у 18.52. У 18:52 се на снимку види неколико појединаца како бацају камење на зграду. Како је забележено у 18.54:32 прва група грађана је дошла до амбасаде, то је тек неколико појединаца. Прва већа група грађана долази у 18.54:40, када се види да се саобраћај одвија, јер се у 18.54.54 види како пролазе два аутомобила. а затим се од 18.55 више се не одвија саобраћај улицом Кнеза Милоша. У 18.55 једна особа почиње да се пење на амбасаду, а затим и још неколико појединаца у 18.55.02.

У 18:55:57 види се да неко пада са зграде на некога ко се налази на улици, виде се варнице које падају, и у том тренутку се налази 5 или 6 особа на улици. Види се да у 18:56:19 особе које су на улици прилазе особи која је повређена са леве стране, а у 18:56:20 особе које се налазе на улици подижу лице које је пало и лежало на тротоару. Пуномоћник Амбасаде Сједињених Америчких Држава је

приликом прегледања снимка приметио да особа која је пала личи на окривљеног Маринкова. У 18.57.58 види се 10 до 15 особа које бацају камење на зграду и група људи који долазе постаје бројнија. У 18.55.57 види се како падају одозго са зграде варнице. У 18.59.51 види се да се једно лице пење на зграду амбасаде, види се да се и у 19.00.39 нека особа пење на зграду. У 19.00.57 особа силази са зграде, а у 19.01.08 скаче. Од 19.01.20 па надаље 19.01.22 види се особа која држи неки транспарент у рукама и да једна особа удара штанглом. У 19.04.38 види се особа која удара дугачким предметом налик на палицу у зид амбасаде. Све особе на снимку имају капуљаче на глави. У 19.05.09 особе улазе у зграду некадашњег главног улаза и једна особа виси на згради. У 19.05.20 види се да се повећао број људи. У 19.05.35 виде се особе које излазе из улаза. У 19.06.00 група људи улази са дугачким предметом, налик мердевинама или дрвету и тиме покушавају да пробију улаз. Према снимку све време у коме је снимљен улаз, види се да се из зграде излази и да се у њу улази. Констатовано је и да је у 19.06.40 мутан снимак, али да се у 19.07.32 види особа која држи-подиже рампу и улази у простор зграде. Од 19.07.50 па надаље се види већи број људи и види се да нешто гори. У 19.08.04 са десне стране у горњем десном углу потпуно изнад висине улице и људи, види се да нешто гори. Констатовано је приликом прегледања да се не види да је нешто споља убачено у зграду. У 19.08.21 види се да нешто вијори, али се пламен не види. После 19.08 види се пламен са десне стране доле, као и велика група људи која покушава да уђе у тај улаз и да се нека особа са дугом косом, види у првом плану. Међутим снимак је мутан. Ради се о снимцима са камере која покрива простор испред саме зграде, па се на снимцима не види тротоар преко пута.

На претресу дана 3.04.2015. године прегледан је и видео материјал РТС, ТВ Б92 и ТВ Прва, и то тако што је констатовано да је исти прегледан јер су претходно снимци били доступни и браниоцима и окривљенима, они су их прегледали тако да није било потребе да се емитују и на претресу јер нико од странака није желе да било шта коментарише. На овим снимцима су извештаји који су јавно емитовани о паљењу и догађају испред амбасаде. Чињенице које је оптужница доказивала овим снимцима – да је дошло до бацања каменица и предмета на зграду амбасаде и до паљења, одбрана није чинила спорним, а на наведеним снимцима се нико од окривљених не види, оптужба снимцима није ни доказивала да су неки од окривљених предузимале радње описане у диспозитиву оптужнице. Коначно, како се ради о снимцима који су емитовани на наведеним телевизијама, у ТВ програму, то се радило о јавним подацима.

Извршен је увид у писмена која је доставио окривљени Седлар Душан у вези његовог боравака и студирања у САД и то копију путне исправе, визе за боравак и рад у САД, потврде о осигурању, картице социјалног осигурања на раду и резултата међународног теста о познавању енглеског језика, из којих је утврђено да је окр. Седлар Душан, као студент, у оквиру програма међународне размене студената, добио четворомесечну визу за боравак и рад у САД (за период од 21.05.2010.год до 20.09.2010.год.), да је имао закључен уговор са послодавцем у САД за привремени рад, и да је за време одобреног боравака у САД био осигуран.

Прегледан је снимак УКП од 17.45 до 17.53.30 који суд није посебно ценио јер се то односи на дело које је стављено на терет окривљеном [REDACTED], у односу на кога је раздвојен поступка.

Суд је анализирајући изведене доказе прихватио писане доказе као што су записник о обдукцији, записник о увиђају, налаз и мишљење и усмену реч вештака Славка Павловића, допис амбасаде САД који се односе на штету која је настала и износе који су за отклањање исплаћени, дописе ватрогасних бригада, јер су сачињени од стране стручних лица или од органа који су на то били овлашћени у вршењу послова (дописи ватрогасних бригада, допис САД), а на њих и није било примедби.

Из свих изведених доказа и ценећи и одбране окривљених суд је утврдио да су окривљени: Вучковић Дејан, Томин Ђорђе, Косановић Никола, Бацковић Филип, Маринков Драган, Небригић Младен, Новитовић Марко, [REDACTED] и Томас Милан, извршили дело које је описано под 1 изреке, и за то их је огласио кривим.

Одлучујући на овај начин суд је нашао да су све чињенице које се односе на догађај описан у диспозитиву оптужнице биле неспорне, осим питања да ли има доказа да су окривљени против којих је поднета оптужница предузели радње које су им стављене на терет и да ли у тим радњама има обележја кривичног дела.

Суд је након спроведеног поступка нашао да када се изведени докази повежу са одбранама окривљених које су дали пред полицијом, поуздано се утврђује да су окривљени извршили дело које им је стављено на терет, па их је за то дело огласио кривима.

Анализирајући утврђено чињенично стање суд је нашао да је неспорна и општепозната чињеница да се 21.02.2008 године одиграо скуп испред платоа Народне скупштине и да се један део учесника скупа после скупа нашао у улици Кнеза Милоша испред Амбасаде САД, да је онда дошло до бацања каменица, бакљи и паљења амбасаде САД, која је од тога оштећена, а да је у просторијама амбасаде смртно страдао покојни [REDACTED]. Ове чињенице окривљени у одбранама нису спорили. Ради се о чињеницама које су изнете у јавности, а оне се утврђују и из изведених доказа током поступка, јер је из прегледаног видео материјала јасно да је на видео снимцима који су јавно емитовани на РТС, ТВ Прва и ТВ Б92, снимљено шта се догађа испред Амбасаде САД и како је зграда уништена, а о томе да су видели окупљене особе да бацају каменице и друге предмете на зграду амбасаде, пењу се на њу, улазе, или бацају бакље, да је зграда у пламену говорили су и сведоци. Дакле, иако су одређене чињенице учињене неспорним, оне произилазе и из утврђених доказа.

И окривљени су у одбранама наводили да су на скуп дошли организовано,

да су обавештени да ће се скуп одржати преко медија, школе нису радиле, а аутобуси јавних предузећа превозили су грађане у Београд из свих градова у Србији. Митинг је био организован од стране државних структура, а одређене политичке странке су се у то укључиле. Дакле осим што је ово опште позната чињеница и сви окривљени су наводили да су организовано дошли из градова у којима живе у Београд, да су аутобуси паркирани на месту где се иначе заустављају и паркирају аутобуси код Сава Центра, те да су се организовано у колонама упутили преко Бранковог моста ка Скупштини и пратили митинг. Ово су сви окривљени наводили у одбранама, а окривљени Вучковић, који је из Београда, навео је да је добио СМС поруку од Српске радикалне странке о одржавању митинга и да се претходно са осталима нашао код „Пионир“ одакле су организовано и заједно дошли до Скупштине и пратили митинг.

После скупа испред Скупштине, организован је молебан испред Храма Светог Саве и претходно је у медијима објављена траса којом ће се до Храма ићи, тако што је објављен списак улица. Пуномоћник општећене амбасаде је предложио да се и ово учини неспорним – да је у медијима објављена траса за одлазак до Храма, али и поред тога суд је ценио ову чињеницу да је у медијима објављен списак улица, као и да су се сви окривљени бранили да Београд не познају, тако да је јасно да им списак улица који су медији објављивали није много значајно, јер те улице нису ни познавали нити знали где се налазе. Дакле, без обзира на то што је опште позната чињеница да је списак улица за одлазак до храма јавно објављен, суд је ценио одбране окривљених да нису знали где иду и да су пратили масу и тако се нашли код Америчке Амбасаде.

Окривљени се сви бране да их је „маса понела“, да не познају Београд и нису знали где иду, а окривљени Вучковић, који је из Београда, наводи да је ишао за масом. Тако окривљени Маринков наводи да су он и Небригић кренули након скупа са масом, али да су се на једној раскрсници одвојили и кренули ка амбасадама, што наводи и окривљени Небригић, који саслушан у полицији наводи да су он и Маринков били код Пионирског парка, да је за време митинга чуо из скупа повике да се иде до Америчке амбасаде, да се из масе одвојила група од око 100 људи, и да су улицом Кнеза Милоша кренули ка амбасади, а он и Маринков Драган су се прикључили и дошли до амбасаде. Окривљени Косановић наводи да није знао ни где иде, али окривљени Томас наводи да су он и друг [REDACTED] са којим је на митингу био, пред крај хтели да крену кући, а онда је у маси неких 10-20 момака почело причу о америчкој амбасади, као „Ајде, да им јебемо матер, да их поубијамо“, па је кренуо са њима. Окривљени Бацковић се бранио ћутањем, али окривљени Новитовић. Одбране које су окривљени дали у полицији, да се међу окупљеним грађанима чуло да се иде до амбасаде, по оцени суда су јасни и истинити. Дакле суд прихвата одбране окривљених да они нису добро познавали Београд и да нису знали називе улица, али управо из одбрана које су окривљени Новитовић, Томас, Небригић који је био у друштву са Маринковим, изнели у полицији, суд је закључио да су они знали да идеу до Амбасаде САД а не према Храму. Ове одбране из полиције су у складу и са изведеним доказима из којих је

јасно да наводна маса која је ишла ка амбасадама није била таква да окривљени не знају где иду и да их та наводна маса није однела до амбасада. Иако о томе да је на њихово кретање утицала маса су говорили окр.Бацковић, који се најпре бранио ћутањем у полицији, а на претресу наводио да га је маса понела до амбасаде, и окр.Косановић, који се бранио да није знао где иде, окривљени Томин, који је са овом двојицом био у друштву, навео је да су након скупа када су дошли до улице Кнеза Милоша, учесници скупа кренули низ улицу, према амбасадама, па је и он кренуо. Тек на претресу је изменио одбрану и тврдио да није знао где иде, док је у полицији наводио да су ишли ка амбасадама. Окривљени Маринков у полицији и пред истражним судијом говорио је како је био у групи од око петнаестак људи која је ишла ка Амбасади, и ову одбрану је суд прихватио, те из свих одбрана и закључио да се није радило маси која је «Носила» окривљене. Суд није прихватио одбране окривљених да нису знали где иду и да их је маса понела и због тога што је и из њихових одбрана са претреса, где описују кретање улицом Кнеза Милоша или кретање код раскрснице са улицом Немањином, јасно је да није било такве масе која је просто носила учеснике. Тако је из одбране окривљеног Косановића јасно да се на раскрсници чује да амбасада гори и да је улица десно –што је очигледно према Железничкој станици, слободна и да нема гужве, али они ту не иду. Јасно је да је на тој раскрсници, према Косановићу, маса ишла лево, а да су они који су желели да иду до амбасаде, продужили улицом право. Из одбране окривљеног Вучковића је јасно да се кренуло око 17-17,30/ч. И окр. Маринков каже у истрази да према амбасади иде група од 15 људи, окр.Небригић говори о стотинак људи, окр. Николић и окр. Томас наводе да су до Амбасаде дошли знајући где иду, да се број окупљених пред амбасадом постепено повећавао, од неколицине па до 500. С обзиром да је утврдио да такве масе која носи и којој се у свом кретању окривљени, како то тврде, нису могли одупрети, није било, суд је нашао да су овакве одбране окривљених са претреса о томе да су се случајно, понети масом, нашли испред Америчке Амбасаде, као и наводи из одбрана окривљених да су мислили да иду ка Храму Светог Саве, усмерене на избегавање кривичне одговорности. Ово посебно и због тога што је из видео записа који су изведени као доказ, и то: РТС, ТВ Б92, ТВ Прва, суд утврдио да је у моменту када је догађај испред Амбасаде САД започео, у моменту када су НН грађани почели да долазе, а и касније, што је утврђено из снимака са надзорних камера САД, пред Америчком Амбасадом било окупљених људи, да их је било више, али да се не ради о маси која је одједном дошла и која је таква да било ког појединца може „понети“ улицом каква је ул. Кнеза Милоша, тако да не зна где иде. У вези са тим, сведоци [REDACTED] и [REDACTED] наводе да су се нашли код амбасаде тако што се после скупа ишло у улицу где су амбасаде, па и америчка амбасада, и то организовано, али и да не знају ко је донео такву одлуку. Дакле, по уверењу суда, окривљени су да би избегли кривичну одговорност наводили да су се испред амбасаде нашли случајно.

У односу на догађаје пред Америчком амбасадом суд је оно што се догађало испред утврдио из видео записа ТВ Прва, ТВ Б92, ТВ РТС, надзорних камера Амбасаде, које је прегледао на претресу, као и исказа сведока и одбрана окривљених. Из изведених доказа је утврђено да се код Америчке Амбасаде

отпочело са уништавањем зграде, јер из видео записа, одбрана окривљених који су наводили да су видели да НН лица то раде, и исказа сведока произилази да су окупљена НН лица бацала каменице и друге предмете на зграду амбасаде, да су НН особе летвама и другим предметима ломила прозоре, НН особе су се пењале на зграду, ударале врата и улазиле кроз врата и разбијене прозоре у Амбасаду, а у Амбасаду су кроз разбијене прозоре убациване упаљене бакље. О овоме се суд уверио из видео записа, сви сведоци су описивали да су неке од ових догађаја и видели, неки су видели да амбасада гори, пламен, одсјај, па су тако о томе сведочили [REDACTED] и [REDACTED]. Окривљени су наводили да су видели да зграда гори или да су за то чули, а окривљени Небригић и да је на њега пао младић који се попео на зграду и скидао амерички заставу. Такође је из видео записа, исказа сведока и одбрана окривљених утврђено да је на месту испред амбасаде био у то време окупљен већи број људи.

Овом приликом, зграда Амбасаде је оштећена и запаљена. Да је зграда Амбасаде запаљена, утврђено је и из извештаја ватрогасне бригаде, односно дописа МУП РС сектор за заштиту и спасавање, који су сви насловљени као, „Команданту ватрогасне бригаде“ и службене белешке команданта одељења и вода, а да је узрок пожара убачена запаљена бакља суд је утврдио прихватајући налаз и мишљење вештака и усмено објашњење вештака Павловић Славка са претреса, као стручно. Вештак је навео да је узрок пожара био контакт отвореног пламена и горивог материјала у једној просторији у средњој соби, из дела зграде који је окренут ка улици. Касније је навео да тај отворени пламен може да буде од сигналне бакље. Вештак је том приликом објаснио да се сигнална бакља пали повлачењем потезача којим се активира припална смеша која се у бакљи налази. Након тога та смеша се пали и баца и бакља се одбацује. Остатак бакље није нађен, али је то и логично јер су тело и пластика тврди и то би се истопило јер је пожар трајао дуго. Вештак је навео и да не може да искључи могућност да је просторија упаљена изнутра, али и то да је приликом давања налаза и мишљења прегледао видео снимке и уочио особу која споља убацује бакљу у зграду, да мисли и да је видео више особа које су бакље упалиле изван објекта, и касније на ТВ снимцима да се види да више особа, које се налазе споља, убацује упаљене бакље.

Да је зграда Амбасаде оштећена, утврђено је из видео снимака и из извештаја ватрогасне бригаде, из којих произилази да је на више места пожар гашен и да је у више просторија вршено раздимљавање, јер у извештају ватрогасац Видосављевић Саша наводи да је око 19,10 упућен до амбасаде где је помагао колегама, да је сишао у просторију високо приземље, где је наставио са догашивањем греда на плафону, ватрогасац Буквић Дејан наводи да су у амбасади, у једној од просторија, горели прозори, врата, плафонска конструкција и папири који су били на поду, ватрогасац Кривокапић Драган наводи да је у амбасади САД, по уласку у њу, установио да гори приземље, да у једној просторији горе плафон и каратаван, а да је после извиђања установио и да на првом спрату гори паркет у једној просторији, ватрогасац Икадиновић Миодраг наводи да је учествовао у

гашењу паркета на првом спрату амбасаде и ватре у просторији десно од терасе у приземљу, а ватрогасац Лазић Бојан наводи да је учествовао у гашењу плафона у приземљу и пода првог спрата амбасаде. Поред службених белешки наведених ватрогасаца, и из дописа ватрогасне бригаде утврђено је да је до пожара дошло на различитим деловима зграде, јер у допису стоји да су екипе из ВСЈ Вождовац стигле на лице места у 19.55, а пар минута касније и екипе из ВСЈ Звездара, и да је у том моменту било захваћено приземље и спрат средишњег дела амбасаде, да је установљено како је у приземљу у једној просторији горео каратаван, да је у њој било пуно дима и продуката горења, да је и у још једној просторији горео каратаван на делу који се наслањао на прву просторију, а дрвено степениште које води на први спрат је горело целом површином, на првом спрату је горео паркет у обе просторије. У записнику о увиђају Кри [REDACTED] од 22.02.2008.год. је наведено да је просторија у којој је вршен увиђај била запаљена, задимљена, без струје, тако да се увиђај, који је започео у току ноћи, довршио у јутарњим часовима.

Да је у просторији амбасаде смртно страдао пок. [REDACTED] утврђено је из записника о обдукцији за пок. [REDACTED], а, у коме је наведено да је његова смрт насилна и наступила услед акутног тровања угљен моноксидом и услед опекотина, да су акутно тровање угљен моноксидом и опекотине настали у условима заживотног доспевања и боравка у атмосфери пожара, и да је у лешној крви пронађено присуство алкохола од 1,5 промила, без присуства карбоксиемохобина, психотропних лекова, бојних отрова или опијата, а да је пок. [REDACTED] био учесник скупа утврђено је из исказа оштећеног [REDACTED] као и окривљених Томин Ђорђа, Косановић Николе и Новитовић Марка, који су га видели или били са њим испред амбасаде.

Испитујући да ли је доказано да су окривљени којима је то стављено на терет предузели радње описане у диспозитиву оптужнице и питање јесу ли окривљени бацали каменице са НН лицима, како то тврди оптужница, суд налази да је одбрана коју су окривљени изнели у полицији искрена и истинита и у погледу ових околности. Тако је окривљени Вучковић, који је саслушан у полицији, навео да је бацио каменице, Маринков је навео да је бацао каменице и видео да то чини и Небригић, Новитовић наводи да је бацао каменице на амбасаду а видео да то чине и Бацковић и Томин и Косановић, окр.Томас наводи да је бацио пар каменица на прозоре амбасаде САД, окр. Небригић наводи да је могуће да је бацио каменице на амбасаду из револта, а окр.Томин наводи да је љуљао врата на огради Хрватске амбасаде, у намери да је одвали и „пребаци преко“.

Када се одбране окривљених из полиције и исказ окривљеног Новитовића који је говорио о томе да је видео окривљене Бацковића и Томина и Косановића да бацају каменице, повежу са осталим изведеним доказима, исказима сведока који су говорили о томе шта се дешавало код амбасаде, видео снимцима од којих је на снимку са безбедносних камера САД и то са безбедносне камере са зграде амбасаде, који је прегледан почев од 18:49:43, у 18:55:57 снимљен окр.Небригић Младен који стоји и једна особа која пада на њега, а што је окривљени Небригић

Младен наводио у одбрани, као и окр.Маринков Драган, као и осталим доказима, поуздано је утврђено да су окривљени свако по наособ извршили радње које су описане у изреци и свако понаособ бацали каменице на зграду амбасаде. Суд је нашао да је истинита одбрана окривљеног дејана Вучковића да је на зграду Амбасаде бацио малтер и да се тамо нашао пре него што је зграда запаљена јер је оваква његова одбрана по уверењу суда истинита, а да је на претресу да би избегао кривичну одговорност одбрану променио. Ово је у складу и са изведеним доказима- видео снимцима на којима се види да особе окупљене испред амбасаде на зграду бацају каменице и друге предмете, и исказима сведока који наводе да су то видели. Суд је прихватио и одбрану окривљеног Томина који је наводио да се испред зграде Амбасаде нашао када је она већ горела и да је бацао каменице, одбрану окривљеног Небригића из полиције да је бацао и он каменице, а није прихватио објашњење да су полицајци вршили на њега притисак да тако нешто каже. Одбрану окривљеног Новитовића из полиције да су он и другови бацали каменице, а не ону са претреса када тврди да је бацио каменицу али није до зграде добацио а да његови другови нису ништа бацали, одбрану окривљеног Томаса да је можда бацио један до два камена, те је овако суд закључио да је свако од окривљених понаособ бацао каменице на зграду и у том смислу да унео измену у изреку пресуде у односу на диспозитив оптужнице тако што је унео реч «понаособ».

По оцени суда, окривљени су на овај начин заједно са мал. [REDACTED] и НН лицима, за које су били свесни да такође бацају каменице и бакље и друге предмете, изазвали општу опасност за живот или тело људи или имовину већег обима јер су на месту где је окупљен већи број људи и ка згради амбасаде, на којој се већ налазе нека лица, или покушавају да у њу уђу, бацали каменице, и то су извршили умишљајно, свесни да бацањем камења са осталима, могу да нанесу штету или да повреду друге, што су и хтели. При томе су поступали као саизвршиоци, јер су били свесни заједничког деловања.

Суд је закључио да су на овај начин окривљени изазвали опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, јер ово произилази из чињенице да су свако понаособ бацали каменице на месту где је окупљен већи број људи и тиме створили опасност да у таквој гужви и маси баченом каменицом некога од присутних повреду и довели у опасност и животе присутних. На тај начин, створили су опасност и за имовину већег обима, јер бацањем каменица на објекте зграде са прозорима и вратима, паркиране аутомобиле и на месту где се сва та имовина налази, она се и доводи у опасност да буде оштећена или уништена. При томе, окривљени су били свесни својих радњи, били свесни да заједно са другима бацају каменице, што је општеопасна радња, јер да се наведеном радњом може изазвати опасност за живот и тело људи или имовину већег обима, па су то и желели. Они су сви били свесни заједничког деловања и да истовремено када и други НН грађани бацају каменице, да се истовремено на зграду амбасаде бацају упаљене бакље, или да бацају каменице на зграду која већ гори и додатно је оштећују окр.Вучковић, Маринков, Косановић, Томас, Бацковић, Новитовић и

Небригић, те да зграду гађају каменицама док се истовремено неки НН грађани на згради амбасаде, пењу се и покушавају да уђу, стоје на прозорима и балконима, тако да из чињенице да су бацали каменице истовремено када и други учесници, суд је закључио да су сви поступали као саизвршиоци свесни заједничког деловања.

При томе, је суд ценио одбрану окривљених и тезу да је саизвршилаштво између особа које се не познају немогуће, те да није било претходног плана и договора. Напротив, по налажењу суда, када се тако предузимају радње истовремено када и други са истим циљем заједничко деловање је очигледно и животну логично и јасно. Окривљени су дело извршили заједно са малолетним

У исто време када су окривљени бацали каменице, више НН лица је каменицама а и летвама гађало и разбило прозоре на амбасади што је утврђено из видео записа и исказа сведока

Кроз ове прозоре су убачене упаљене бакље које су довеле до паљења. Прихватајући у погледу ове чињенице налаз и мишљење вештака, суд је ценио одбрану браниоца адв.Миодрага Рашића, који брани окр.Косановића, да се не може из налаза и мишљења вештака поуздано утврдити да је просторија упаљена запаљеном убаченом бакљом, већ да је то било могуће да се догодило и на други начин, па је нашао да је ова одбрана потпуно произвољна а налаз и мишљење вештака потпуно јасан, стручан и доследан.

У односу на теже последице које су наступиле, и то смрт једног лица-пок. , окривљени су поступали нехатно јер су олако држали да последица у виду смрти неког лица неће наступити, али је је услед ових радњи и изазваног пожара у просторијама Амбасаде САД смртно страдао из Новог Сада.

Суд је нашао да је у оптужници непрецизно и уопштено описано да су окривљени дело извршили општеопасним средством или општеопасном радњом и да су теже нарушили јавни ред и мир. Ово стога што је овакав опис заправо парафразирање законског текста из два кривична дела, па је стога, а како је квалификација дела (без обзира што суд за њу није везан) члан 288 КЗ, суд испитивао да ли су у конкретном случају, када је утврђено да су окривљени Вучковић Дејан, Косановић Никола, Маринков Драган, Томас Милан, Бацковић Филип, Новитовић Марко и Небригић Младен бацали каменице на зграду амбасаде, то извршили општеопасним средством или је у питању општеопасна радња јер су ова два начина постављена алтернативно. По оцени суда, каменица није сама по себи општеопасно средство, јер није ни описано о каквој се каменици ради, њеној величини или тежини. Међутим, бацање каменице је у сваком случају општеопасна радња, због тога што услед замаха, а уз то имајући у виду и величину каменице, удаљеност са које се баца, снагу особе која то чини, а све и уз чињеницу да се то ради истовремено када и више других исто чине, предузима опште опасна

радња.

Стога је у изреци описано да су окривљени, који су понаособ бацали каменице, извршили општеопасну радњу. Суд је из описа дела изоставио наводе да се ради о тежем ремећењу јавног реда и мира, јер се ово односи на друго кривично дело - кривично дело насилничког понашања. Суд је из изреке изоставио и наводе да се све одиграло за време скупа, јер ови наводи нису доказани имајући у виду да из видео записа проистиче да се све одвијало после 18 часова, а и сви окривљени су наводили да су дошли до Америчке амбасаде после скупа испред Скупштине. Изостављени су и наводи из диспозитива оптужнице који се односе на радње које су окривљенима стављене на терет, а које су наводно предузете испред Амбасаде Хрватске, јер у вези овога није изведен ни један доказ и радње никога од окривљених, а које су наводно предузели испред Хрватске амбасаде, нису описане, док одбрана окривљеног Томина да је заљуљао одваљена врата која су стајала на огради није ни описана као радња извршења. Изостављени су и наводи из диспозитива оптужнице да су окривљени са истом намером ишли ка Амбасадри Немачке јер ни у односу на ову није описано које је радње које од окривљених предузео нити је у односу на ово изведени и један доказ.

Суд је ценио одбране окривљених да је скуп био организован да су они позвани да се осећеју искоришћено због овог поступка, да је очигледно немар надлежних органа да се за побрину безбедност у ситуацији каква је била у Београду када се организује скуп таквих размера. Они су сви у прилог овој одбрани наводили да је на скупу говорио председник државе, многе познате и јавне личности, као и да су учествовале политичке странке и данас релевантне, да из снимка који је прегледан на претресу је очигледно да је испред Америчке амбасаде било полиције али да се види како један полицајац прилази онима који обезбеђују зграду нешто им каже и они онда одлазе тако да је јасно да је зграда Амбасаде и особље ако га је тада било у згради остављено необезбеђено. Такође су наводили да су поводом догађаја испитани први пут после четири године, и да су узнемирени што у ситуацији када је организован скуп, када је јасно ко је позивао на скуп грађане, када је зграда Амбасаде била необезбеђена, једино они стоје пред судом, иако су навели да су учесници скупа и да су се испред Амбасаде случајно затекли. Суд је уважио неке наводе одбрана јер су они очигледни и утврђени су током поступка и то како они да је скуп био организован, да су грађани позивани на скуп и омогућено им је да дођу јер су их превозили бесплатни аутобуси, да је зграда амбасаде остављена необезбеђена јер из снимка са безбедносних камера је на претресу прегледано да на самом почетку полицајци који су зграду обезбеђивали одлазе. Суд је уважио и одбрану да је од догађаја до покретања поступка протекло четири године, што и по оцени суда је учинило прикупљање доказа и читав поступак знатно сложенијим. У ситуацији када су окривљени први пут износили одбрану недостајали су подаци који су се могли прикупити као нпр време почетка и завршетка скупа, време када је заказан молебан, списак улица које су биле предвиђене за одлазак до Храма што је тек на предлог пуномоћника изведено на

претресу, подаци о томе како су и који објекти у граду били обезбеђени, подаци о томе да ли је и полиција кренула истовремено када и ватрогасне бригаде, или и раније, подаци о броју решених прекршајних поступака поводом овог догађаја, ако их је било, време када се све што се догађало испред амбасаде завршило односно када су грађани удаљени. Суд није уважио наводе из одбрана окривљених у којима инсистирају на томе да је њихово учешће у читавом догађају у ситуацији када дело негирају и тврде да су само били испред Амбасаде безначајно.

Међутим околности под којима је дело извршено суд је ценио и узео их у обзир приликом одмеравања казне. У вези с тим суд је ценио да је у јавности скупу дат значај борбе за националне интересе и уважио одбране окривљених да су га тако и схватили. Остале околности које је суд ценио приликом одмеравања казне су у односу на све окривљене њихово животно доба, јер су били млади, озбиљност коју су дали поступку и држање у поступку, протек времена од извршеног дела, изражено жаљење због последица које су наступиле, тешке и сложене економске прилике у којима се налазе, а Томин, Косановић, Бацковић се издржавају од свог рада, док остали раде повремено или их издржавају родитељи, да су неосуђивани, да су још увек млади и нису формирали породице, да је Небригић отац малолетног детета, док је отежавајуће околности суд нашао само у односу на Вучковић Дејана због ранијег ~~због ранијег~~

Ценећи тако утврђене околности од значаја за одмеравање казне суд је окривљенима казну ублажио и Вучковић Дејану и Косановић Николи утврдио казне затвора у трајању од по десет месеци, окривљенима Томић Ђорђу, Маринков Драгану, Небригић Младену и Новитовић Марку утврдио казне затвора у трајању од по осам месеци, а окривљенима Томас Милану и Бацковић Филипу утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, и затим им казне условио тако што је одредио да се неће извршити ако за време проверавања у трајању од три године за Вучковић Дејана и Косановић Николу, две године за Томић Ђорђа, Маринков Драгана, Небригић Младена и Новитовић Марка, и две године за Томас Милана и Бацковић Филипа, не учине ново кривично дело, у уверењу да ће се тако утврђеним казнама стварити сврха кривичних санкција. У случају опозивања одређено је да ће се окривљенима у казне урачунати време које су провели у притвору, па до 10.07.2012. године, када је притвор укинут, при чему је време када су окривљени задржани у притвору и када им је притвор одређен утврђено из решења о задржавању у притвору која су прочитана почев од 10.04.2012. године окривљени Маринков и Небригић, 11.04.2012. године окр. Новитовић, 12.04.2012. године окр. Томас и 13.04.2012. године окр. Вучковић, Томин, Косановић, Седлар, Ерцег и Бацковић.

У односу на део под II пресуде, суд је нашао да је окривљени Николић Драженко извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2. у вези става 1. КЗ.

Ово произилази из доказа који су изведени током поступка, као и из одбране

окривљеног. Наиме окривљени наводи да када је објављено да ће Косово прогласити независност и да ће се поводом тога одржати протест испред Америчке амбасаде, па је дошао на протест из Инђије са друговима са надимком [REDACTED] и једним кога зову [REDACTED]. Онда, у Београду, дошао је до Амбасаде, и од двадесетак грађана број се увећавао и једног тренутка било их је по његовој процени око 500 присутних и сви су протествовали. На митингу је било и говорника. У почетку је стајао на око 30 м у правцу ул. Немањине, али се током протеста приближавао и једног тренутка је био иза кордона полиције, на самим степеницама испред главног улаза у амбасаду. Попео се степеницама, дигао руке испред себе и видео метални предмет, чини му се да је била нека канта, подигао је и дотрчао до врата амбасаде, и неколико пута кантом ударио у врата амбасаде. Након тога пришла су му двојица полицајаца и вратила га у масу. Дакле оно што је урадио јесте да је неколико пута металном кантом ударио по улазним вратима Амбасаде САД, а након тога га је полиција ухапсила. Том приликом, на овом митингу, нико није каменицама гађао амбасаду, није било бакљи, Затим се међу окупљенима, у маси чуло да треба кренути ка Дедињу, па се и он са осталима упутио тамо. Код Партизановог стадиона сreo је друга [REDACTED], а полиција је зауставила, легитимисала и пустила. Са [REDACTED] је отишао до железничке станице, па кући у Инђију. Окривљени је наводио да се и из снимка види шта је радио.

Да је окривљени Николић Драженко поступао на начин описан у изреци и онако како и наводи у одбрани утврђено је и из видео снимка који је прегледан на претресу а који је сачинио ОЈРМ. На претресу је прегледан део снимка и то време од 18.15 до 18.20 часова. Констатовано је да је снимљен део улице Кнеза Милоша, простор испред амбасаде САД. У 18.16.55. види се окривљени Николић Драженко, који се пење, узима откида метални предмет, па затим њим удара, по вратима, а онда прилазе полицајци и одводе га. приликом прегледања снимка окривљени је поновио да је то он, да препознаје себе и објаснио да није провео ни пет секунди, када је пришла полиција и одвела га.

Из исказа сведока [REDACTED] који наводи да је био два пута код Америчке амбасаде на протесту, [REDACTED] и [REDACTED] који су били на протесу суд је утврдио да је након проглашења независности Косова и због тога дана 17.02.2008 године у поподневним сатима био одржан протесе испред амбасаде Америке, и да су на овом протесту окупљени грађани јер је [REDACTED] навео да је са десетак другова, могуће 17.02.2008.године био испред америчке амбасаде. Како овај сведок наводи да је био два пута на протесту, али описује протест на коме је испред зграде амбасаде био постављен кордон полиције, то је суду закључио да се исказ овог сведока односи управо на 17.02.2006 године, јер о кордону полиције говори и окривљени. И овај сведок наводи да је, када је он био на протесту било је све мирно окупљени су певали, касније су почели да се гурају у маси и камењем гађају полицију, али је одмах отишао кући. Јасно је да овај сведок говори о протесту 17.02. јер како је претходно утврђено из исказа осталих сведока који су анализирани под 1 пресуде кордона полиције испред амбасаде није било на дан 21.02.2008. године. Из исказа [REDACTED] је утврђено да је о овом

протесу обавештење саопштено преко медија, како је наводио и окривљени у одбрани. Овај сведок је навео да је оба пута када је био на протесту било мирно није било бацања каменица и слично, нити је видео да неко улази у зграду амбасаде. На протесту је био и сведок [REDACTED] који је дошао са комшијом [REDACTED] и који је навео да није било бацања или ломљења када је он био присутан, нико није предмете бацао на зграду, није видео да се [REDACTED] негде пење, њих двојица су шетали око пола сата, па када је полиција бацила сузавац отишао је кући. О овом претесту је сведочио и [REDACTED] који је навео да је са братом од 11-12 година, јер не зна тачно колико је тада имао, дошао на протест за који је сазнао из медија, када је почела шетња и они су са осталима дошли до Америчке амбасаде, и стајали на паркингу преко пута, певале су се песме, и слично. Одједном је почео да пристиже већи број људи, са свих страна, неки од окупљених су имали упаљене бакље, неки су бацали каменице ка згради, стигли су кордони полиције, па је брата одвео кући. Видео је да неки каменицама гађају амбасаду али није видео да неко прилази вратима и покушава да уђе у зграду, а особу која му је показана у судници –окривљеног [REDACTED] не познаје. Ни за овог сведока као ни за сведока [REDACTED] суд није поуздано утврдио да ли су на протесу били 17.02. јер ни сведок сам није сигуран када је био на претесу, а иако му је судници током поступка од свих окривљених показиван Николић Драженко, исказ сведока о бацању каменица, упаљеним бакљама може да упути и на закључак да је он био на митингу 21.02.2008.године. Оно што је поуздано из исказа ових сведока утврђено јесте да је одмах пошто је у медијима објављено да је Косово прогласило независност, дошло до протеста и то код Америчке амбасаде, да је на протесту било доста људи, али да је зграда Амбасаде била обезбеђена и то због тога што је испред зграде био постављен кордом полиције.

Овако су сви сведоци наводили, а ово произилази и из видео снимка који је прегледан. Ове чињенице нису ни биле спорне јер је и окривљени тако наводио у одбрани. Окривљеног Николић Драженка који је пришао вратима амбасаде и металним предметом који је скинуо претходно ударао по вратима амбасаде, полиција је одмах удаљила.

Ценећи дакле одбрану окривљеног у којој признаје да је предузео радње описане у изреци, као и изведене доказе којима је одбрана потврђена, суд је нашао да је поуздано утврђено да је окривљени у време и на месту који су описани у изреци, заједно са већом групом НН лица дошао до амбасаде Сједињених Америчких Држава, након чега су каменицама, циглама, бакљама и другим предметима гађали амбасаду САД, покушавајући да насилно уђу у исту, па како у томе није успео прошао иза кордона полиције, који је био постављен на улици испред амбасаде, попео се степеништем и ударањем улазних врата амбасаде металним "корсетом" (заштитник стабла – саднице) покушао да иста отвори, и да је при том био свестан свога дела и желео његово извршење, био урачуњљив и био свестан забрањености дела. Како је на месту где се догађај одиграо био окупљен већи број људи и како је полиција о којој говоре и сведоци и окривљени а види се и

из снимка, морала да интервенише и постави кордон да би обезбедила зграду, то је понашање окривљеног било дрско и безобзирно, јер је у ситуацији када је испред амбасаде био окупљен већи број људи, прошао је поред постављеног кордона кроз масу окупљених људи, пришао, одвалио метални предмет и њиме ударао по вратима амбасаде. У овоме га је спречила полиција. Стога је суд нашао да ове радње имају карактер дрског и безобзирног понашања и да је окривљени био свестан да су ове радње дрске, јер је касније на одбрани то и наводио. Како је на овом месту био окупљен већи број људи, а цео догађај се одиграо у центру града, у време одвијања свакодневног режима живота који је уобичајен за радни дан-пролазак градских возила за превоз, аутомобила и грађана који обављају уобичајене животне активности, те како услед понашања окривљеног (и других који су били на протесту а који су како је евидентирано на снимку, вршили напад на зграду амбасаде), сакодневни режим живота се пореметио, а због догађаја полиција морала да интервенише и да га заустави, то је суд нашао да је окривљени својим понашањем реметио јавни ред и мир, па де је био свестан и овога јер наводи да је полиција морала да га врати у масу.

Како су дакле по ставу суда остварена сва обележја бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2. у вези става 1. КЗ, суд је окривљеног за ово дело огласио кривим.

Приликом одмеравања казне, суд је нашао да отежавајућих околности нема а да се олакшавајуће огледају у томе што је окривљени млад, до сада неосуђиван, у тешкој економској ситуацији јер није запослен, а издржавају га родитељи, с тим да сам повремено обавља физичке послове, а пре свега суд је нашао да држање окривљеног и признање имају посебан значај јер је уз то окривљени изразио и кајање, објашњавајући да је тада тако мислио и поступао због младости. Стога је суд окривљеном изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од пет месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од две године не учини ново кривично дело. Овом кривичном санкцијом, по оцени суда, у потпуности ће се остварити сврха кривичних санкција.

Окривљене Седлар Душана и Ерцег Александра суд је ослободио од оптужбе, јер није било доказа да су извршили кривично дело које им је стављено на терет.

Докази на којима је оптужба заснивала тврдње да су окривљени извршили дело описано у изреци су искази сведока, видео записи, и писани докази који се односе на наношење штете амбасади САД и чињеницу да је смртно страдао покојни [REDACTED]. Овим доказима, по налажењу суда, доказивале су се чињенице које нису ни биле спорне. Ово посебно када се ради о томе да је смртно страдао покојни [REDACTED], да је зграда амбасаде САД запаљена, што није било спорно, а оптужба је доказивала набројаним доказима. Такође ни чињенице да је испред амбасаде САД дошло до немира, да је зграда гађана каменицама и другим предметима, упаљеним бакљама и да је зграда запаљена нису биле спорне, јер су о

овоме говорили сви окривљени у одбранама, испитани сведоци, а то је утврђено и из видео записа РТС, Б92 и ТВ Прва, који су прегледани на претресу. У односу на Амбасаду Хрватске, није понуђен ни један доказ, већ је само у диспозитиву прецизиране оптужнице наведено да су, окривљени, „наставили да се крећу ул. Кнеза Милоша, најпре до амбасаде Републике Хрватске, где је такође дошло до бацања каменица, бакљи и других предмета на зграду те амбасаде...“.

Одлучно питање било је да ли је и којим доказима утврђено да су окривљени предузели радње које су им стављене на терет, а које се односе на оштећење и паљење Амбасаде САД и на оштећење Амбасаде Хрватске. По оцени суда, у оптужници нису предложени, нити су током поступка изведени докази из којих би се могло утврдити да су ови окривљени извршили дело које има је стављено на терет, па их је у суд ослободио од оптужбе.

Обојица окривљених наводили су у одбранама да су присуствовали митингу испред Народне Скупштине на дан 21.2.2008. који је одржан поводом проглашења независности Косова.

Окривљени Седлар Душан наводио је да је био на митингу, дошао је из Новог Сада, а када је завршен последњи говор Војислава Коштунице, и када је говорник позвао да се крене у Храм, пошао је и он са окривљеним Бацковић Филипом, кога јединог и познаје и са којим је дошао и био у друштву. У гужви, маси у којој је био, изгубио се, наставио је да се креће као и остали, па је на једном месту које процењује да је удаљено око 150-200 метара видео зграду која гори, чуло се да је то Америчка амбасада. Међу народом је настало комешање, осетио је сузавац, па је наставио и стигао до железничког моста прешао га, питао успут пролазнике и тако успео да се врати кући. Није се ни задржавао у близини зграде амбасаде, није ни прилазио ближе него што је навео, одмах је кренуо кући. Није ни видео да је неко гађао зграду амбасаде, био је у маси која се хаотично кретала. Навео је да је након овога две године касније добио америчку визу и у Америци провео пет месеци на студентском програму.

Окривљени Ерцег Александар је такође био на митингу, како се бранио, он је дошао у друштву са Томин Ђорђевић, [REDACTED] и извесним [REDACTED]. Од Сава Центра где су били паркирани аутобуси до Скупштине су отишли пешке, а након митинга кренуо је као и сви остали, уклопио се у масу и кретао као и остали. Он је навео да је ишао једном улицом и тако дошао до зграде Амбасаде Хрватске, где је видео да неколико младића скаче по Хрватском грбу који се налазио на коловозу на средини улице. Објаснио је да је родом из Босне, да су му Хрвати запалили кућу, па је осећао нешто што објашњава као „револт“ и због тога је и сам скакао по грбу. Видео је на улици веће предмета, кварцну пећ или је то можда био део клима уређаја, па је један део подигао и бацио ка кућици која је поред Хрватске амбасаде и која служи за обезбеђење тј заклон полиције. У том моменту кућица је већ била поломљена. Како је била гужва, није више видео друга са којим је био, али док је гледао где је његов друг, приметио је да долази полиција

возилима „Хамер“. Тада је спустио је српску заставу пред возило, поклонио се и подравио их поздравом ЈСО и показао да на себи има мајицу са натписом ЈСО. Међутим, они су возилом прешли преко заставе и наставили даље, због чега се расплакао. Било му је жао што српска полиција гази српску заставу. Отишао је до железничке станице, ту није било никога из Новог Сада, па је првим аутобусом отишао за Нови Сад. На телевизији је видео снимак ВВС-а, на коме је он како стоји поред полицијских возила и поздравља. Његов друг је имао и снимак на коме се он види како нешто баца, и то је вероватно оно о чему је говорио. Објаснио је да до Америчке амбасаде није ни стигао тога дана, да Хрватску амбасаду сам не би ни могао да пронађе, али је тога дана био у маси, па је тако стигао до ове амбасаде. Био је тога дана са капом –фантомком на глави, какву иначе носи преко зиме. Није учествовао у нередима нити било шта бацао на зграде амбасаде, већ тај предмет о коме је говорио и који је део клима уређаја или кварце пећи бацио ка кућици код Хрватске амбасаде, није улазио у простор унутар зграда амбасада.

Суд налази да су у одбранама обојица окривљених описали шта су радили после митинга и да из њихових одбрана не може да се закључи да су предузели радње које су наведене у изреци.

Суд је потпуно поверовао окривљеном Седлар Душану, да је одмах када је видео пламен и нашао се у гужви, осетио сузавац отишао кући.

Посебно је суд ценио одбрану окривљеног Ерцега да је бацио предмет који је нашао на улици ка кућици за обезбеђење Хрватске амбасаде и испитивао да ли у његовом понашању и радњама-скакању по грбу и бацању предмета има обележја дела, па је нашао да само из одбране окривљеног без иједног другог доказа о томе шта се догађало са Амбасадом Хрватске не може да се закључи да ове радње имају обележја кривичног дела које је окривљеном стављено на терет. Радње које окривљени наводи да је предузео и то скакање по грбу који је већ био на улици поломљен уопште нису ни описане у оптужници и у односу на овог окривљеног суд закључује да када је бацио каменицу и скакао по поломљеном грбу на улици окривљени није те радње предузео свестан да уништава имовину и зграду амбасаде нити је то желео јер у односу на ово у оптужници нису ни предложени било какви докази. Одбрану окривљеног да је осетио револт због куће која је запаљена током рата, па када је видео да други скачу и он је скочио суд прихвата и налази да из ове одбране не може да се закључи да је окривљени био свестан да својим радњама уништава имовину нити је то желео, већ се ради о непромишљеном поступању. О томе да је окривљени био непромишљен и понесен специфичним емоцијама сведочи и одбрана да је плакао када је видео аутомобил полиције који прелази преко заставе. У односу на окривљеног Ерцега суд је поверовао одбрани окривљеног да згради Америчке Амбасаде није ни пришао, а како није било других доказа да је овај окривљени предузео радње које су му стављене на терет у односу на оштећење и паљење Амбасаде Америке, суд је нашао да нема доказа да је окривљени ове радње предузео.

—

Ни из исказа сведока који су испитани не произилази да је доказано да су ова двојица окривљених извршили дело које им је стављено на терет. Сведок [REDACTED] иако је из Новог Сада и описује како су организовано дошли, те наводи да познаје окривљеног Седлара, тога дана није га видео, а описао је све што се догодило и навео да је видео да гори средњи део зграде Америчке Амбасаде. Сведок [REDACTED] био је са сведоком [REDACTED] али су се у гужви раздвојили, па је остао сам, он не познаје ову двојицу окривљених. Сведок [REDACTED] који за себе наводи да је био у неку руку организатор доласка у Београд на митинг, не познаје ову двојицу окривљених. Сведок [REDACTED] који је из Новог Сада и дошао је аутобусима организовано на митинг наводи да познаје окривљеног Седлара, као и неке од окривљених, али је окривљеног Седлара видео последњи пут кад су стигли у Београд на митинг, а после више не, па из његовог исказа суд није могао да утврди шта је окривљени Седлар радио, да ли је предузео неку од рађи које су описане нити шта је радио окривљени Ерцег јер овај сведок га ни не познаје. У друштву сведока [REDACTED] био је сведок [REDACTED] који само наводи да зна ко је Седлар Душан, али није га видео. Сведок [REDACTED] који је био са друговима на митнигу и касније испред амбасаде и описивао шта је видео не познаје ову двојицу окривљених. Сведок [REDACTED] никога не познаје од окривљених и сам је био на митингу. као и [REDACTED]. [REDACTED] је био са сведоцима [REDACTED], а окривљене не познаје нити описује шта су радили. Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] сведочили су о догађајима од 17.02.2008 године, па суд ове исказе није ни ценио када је утврђивао шта се догодило дана 21.02.2008.године.

Дакле из изведених доказа није утврђено да су окривљени предузели радње које су им стављене на терет није доказано ни да су били код зграде Америчке Амбасаде, нити да су предузели неку од радњи које су довеле до уништавања зграда. У односу на уништавање Хрватске амбасаде, суд је ценио одбрану окривљеног Ерцега који је наводио да је скакао по грбу који је био на улици, па је нашао да ова радња није ни описана у изреци већ да му је стављено на терет да је бацао каменице и друге предмете, и закључио да признање окривљеног да је бацао један предмет који за који није ни могао да наведе о каквом се предмету ради и то ка згради која је за обезбеђење, само по себи не може бити доказ да је окривљени дело извршио. Посебно по оцени суда нема доказа да је окривљени ово бацање предмета и скакање по грбу предузео умишљајно свестан да својим радњама уништава имовину и да делује са осталима. Суд из одбране окривљеног закључује да је он поступао сам за себе, у посебном стању, „дирнут“ сопственим сећањима. Он није наставио са понашањем као они који су бацали каменице и зграду уништавали, већ је поздрављао полицију, показивао мајицу и плакао.

Стога је суд налазећи да нема доказа да су окривљени дело извршили окривљене Седлар Душана и Ерцег Александра ослободио од оптужбе.

Обзиром да је одлуком под I и II изреке пресуде окривљене огласио кривима, суд је, у смислу члана 264 ст. 1. КЗ, окривљене под I обавезао да на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара и да солидарно исплате трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а окривљеног под II обавезао да плати на име трошкова кривичног поступка-паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана доношења пресуде. У односу на окривљене Седлара и Ерцега одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда јер су ослобођени од оптужбе.

ЗАПИСНИЧАР

Снежана Калојевић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА

Снежана Николић Гаротић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 30 дана од дана пријема писменог отправака исте, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

Тачност отправака тврди и оверав: